

MONITORUL OFICIAL AL ROMÂNIEI

Anul 172 (XVI) — Nr. 1.136

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRÂRI ȘI ALTE ACTE

Miercuri, 1 decembrie 2004

SUMAR

<u>Nr.</u>	<u>Pagina</u>		<u>Pagina</u>
		LEGI ȘI DECRETE	
495.		— Lege privind salarizarea și alte drepturi bănești ale personalului din administrația centrală a Ministerului Afacerilor Externe și de la misiunile diplomatice, oficiile consulare și institutele culturale românești din străinătate	
	2-17		
930.		— Decret pentru promulgarea Legii privind salarizarea și alte drepturi bănești ale personalului din administrația centrală a Ministerului Afacerilor Externe și de la misiunile diplomatice, oficiile	
		consulare și institutele culturale românești din străinătate.....	17
		ACTE ALE CURȚII EUROPENE A DREPTURILOR OMULUI	
		Hotărârea din 27 mai 2003 în cauza Crișan împotriva României	18-22
		REPUBLICĂRI	
		Ordonanța Guvernului nr. 102/2000 privind statutul și regimul refugiaților în România.....	22-31

LEGI ȘI DECRETE

PARLAMENTUL ROMÂNIEI

CAMERA DEPUTAȚILOR

SENATUL

LEGE

privind salarizarea și alte drepturi bănești ale personalului din administrația centrală a Ministerului Afacerilor Externe și de la misiunile diplomatice, oficiile consulare și institutele culturale românești din străinătate

Parlamentul României adoptă prezenta lege.

CAPITOLUL I

Dispoziții generale

Art. 1. — Prezenta lege reglementează, potrivit art. 24 alin. (2) din Legea nr. 269/2003 privind Statutul Corpului diplomatic și consular al României, cu modificările ulterioare, și art. 20 alin. (1) din Legea nr. 356/2003 privind înființarea, organizarea și funcționarea Institutului Cultural Român, cu modificările și completările ulterioare, salarizarea și alte drepturi bănești ale persoanelor care au calitatea de membru al Corpului diplomatic și consular al României și îndeplinesc funcții diplomatice și consulare, precum și ale personalului care ocupă funcții de execuție specifice Ministerului Afacerilor Externe, în administrația centrală sau la misiunile diplomatice, oficiile consulare și institutele culturale românești din străinătate.

Art. 2. — Salarizarea membrilor Corpului diplomatic și consular al României se face ținându-se seama de rolul, răspunderea, complexitatea și importanța socială a funcției exercitate, de specificul activității de promovare a politicii externe a României, de pregătirea și competența profesională a diplomaților, precum și de incompatibilitățile și interdicțiile prevăzute pentru diplomați de legislația în vigoare.

Art. 3. — (1) Salariile de bază pentru membrii Corpului diplomatic și consular al României și pentru personalul care îndeplinește funcții de execuție specifice în centrul Ministerului Afacerilor Externe se stabilesc pe baza valorii de referință sectorială, prevăzută în anexele nr. 1 și 2. Această valoare se actualizează periodic, potrivit dispozițiilor legale.

(2) Valoarea de referință sectorială prevăzută la alin. (1) constituie baza de calcul pentru stabilirea cuantumului salariului de bază lunar.

(3) Ordonatorul principal de credite calculează nivelurile salariilor de bază lunare ce corespund coeficienților de multiplicare prevăzuți în anexa nr. 1 și valorii de referință sectorială stabilite potrivit alin. (1), rotunjite din o mie în o mie de lei, în favoarea personalului.

Art. 4. — Condițiile de încadrare și promovare a personalului din administrația centrală a Ministerului Afacerilor Externe și misiunile diplomatice, oficiile consulare și institutele culturale românești din străinătate în funcțiile

de execuție specifice Ministerului Afacerilor Externe, prevăzute în anexa nr. 2, se stabilesc prin ordin al ministrului afacerilor externe.

Art. 5. — (1) Personalul trimis în misiune permanentă la misiunile diplomatice, la oficiile consulare și la institutele culturale românești din străinătate de către Ministerul Afacerilor Externe, precum și de către celelalte ministere, organe și instituții de specialitate ale administrației publice centrale, denumite în continuare *unități trimitătoare*, are dreptul, în condițiile prevăzute de prezenta lege, la:

- a) salariul lunar în valută;
 - b) o indemnizație lunară în valută pentru îndeplinirea funcției de însărcinat cu afaceri, însărcinat cu afaceri *ad interim* sau gerant interimar ori a unor atribuții, altele decât cele specifice funcției pe care este încadrat;
 - c) o indemnizație lunară în valută pentru șefii de misiune acreditați în mai multe țări;
 - d) o indemnizație lunară în valută pentru îndeplinirea atribuțiilor de prim-colaborator;
 - e) o indemnizație lunară în valută pentru soția/soțul aflată/aflat în întreținere permanentă în străinătate;
 - f) o indemnizație lunară în valută pentru copiii minori aflați în întreținere permanentă în străinătate;
 - g) o indemnizație lunară în valută pentru plata taxei de școlarizare pentru fiecare copil care urmează studii elementare, gimnaziale, liceale și universitare în străinătate, în țara în care își desfășoară activitatea părintele;
 - h) o indemnizație lunară în valută pentru desfășurarea activității în străinătate în zone de risc, insecuritate și de conflict armat;
 - i) o indemnizație de reprezentare;
 - j) premii în valută pentru rezultate deosebite în activitatea desfășurată la misiune;
 - k) o indemnizație lunară în lei pentru soția/soțul aflată/aflat în întreținere în țară;
 - l) o indemnizație lunară în lei pentru copiii minori și pentru cei care urmează studii universitare până la vârsta de 25 de ani, aflați în întreținere în țară;
 - m) o indemnizație lunară în lei, pe familie, pentru acoperirea cheltuielilor de întreținere a locuinței în țară.
- (2) În sensul prezentei legi, sunt considerați *membri de familie aflați în întreținere permanentă la misiune în străinătate*

soția/soțul și copiii minori care însoțesc, pe o perioadă continuă de minimum 12 luni, personalul angajat la misiunile diplomatice, oficiile consulare și instituturile culturale.

Art. 6. — Pe lângă drepturile prevăzute la art. 5, unitățile trimitătoare suportă costul transportului în trafic internațional, cheltuielile de chirie, întreținere și de dotare a locuinței din străinătate, costul asigurărilor sociale de sănătate, precum și cheltuielile medicale pentru cazurile și în condițiile stabilite de legislația în vigoare, indemnizația pentru concediul de odihnă în lei sau în valută, după caz, prima de concediu de odihnă în lei și costul cazării la hotel pentru șefii de misiuni diplomatice care nu au locuința în București, pe perioada venirii în țară în interes de serviciu.

Art. 7. — Gestiunea sistemului de salarizare a personalului reglementat prin prezenta lege se asigură de către ordonatorul principal de credite, cu încadrarea în resursele financiare alocate anual și în numărul de posturi, aprobate potrivit legii.

CAPITOLUL II

Salarizarea și alte drepturi ale personalului din administrația centrală a Ministerului Afacerilor Externe

SECȚIUNEA 1

Salarizarea

Art. 8. — Pentru activitatea depusă, membrii Corpului diplomatic și consular al României au dreptul la salariu, care se compune dintr-o parte fixă, reprezentând salariul de bază, și o parte variabilă, constând din sporuri, indemnizații, premii, prime și alte drepturi bănești.

Art. 9. — (1) Salariile de bază ale membrilor Corpului diplomatic și consular și ale personalului care ocupă funcții de execuție specifice Ministerului Afacerilor Externe se stabilesc pe baza coeficientului de multiplicare, aplicat la valoarea de referință sectorială prevăzută în anexele nr. 1 și 2, care se aplică, de drept, pentru funcțiile diplomatice și consulare și funcțiile de execuție specifice Ministerului Afacerilor Externe.

(2) Coeficienții de multiplicare pe baza cărora se stabilește salariul de bază lunar pentru personalul diplomatic și consular sunt prevăzuți în anexa nr. 1, iar pentru personalul care îndeplinește funcții de execuție specifice Ministerului Afacerilor Externe sunt prevăzuți în anexa nr. 2.

Art. 10. — (1) Salariile de bază pentru membrii Corpului diplomatic și consular și personalul care ocupă funcții de execuție specifice în administrația centrală a Ministerului Afacerilor Externe și care exercită funcții de conducere sunt cele corespunzătoare funcției îndeplinite, la care se adaugă o indemnizație de conducere care face parte din salariul de bază, diferențiată în raport cu răspunderea pe care o implică funcția de conducere.

(2) Indemnizațiile pentru funcțiile de conducere sunt stabilite în procente din salariul de bază și sunt prevăzute în anexa nr. 3.

(3) Indemnizația de conducere se acordă și membrilor Corpului diplomatic și consular al României, încadrați pe funcții diplomatice sau consulare de execuție din cadrul compartimentelor cu un număr de până la 5 posturi, în cuantum de până la 20% din salariul de bază al membrului Corpului diplomatic și consular al României, pe perioada în care conduce sau coordonează programe/proiecte prevăzute în programul de activitate al ministerului. Indemnizația este stabilită de ministrul afacerilor externe în raport cu complexitatea programului/proiectului condus sau coordonat.

Art. 11. — (1) Personalul salarizat potrivit prezentei legi beneficiază de un spor de vechime în muncă de până la 25% calculat la salariul de bază, corespunzător timpului lucrat în program normal de lucru, astfel:

Tranșe de vechime în muncă	Cota din salariul de bază
între 3 și 5 ani	5%
de la 5 la 10 ani	10%
de la 10 la 15 ani	15%
de la 15 la 20 de ani	20%
peste 20 de ani	25%

(2) Sporul de vechime în muncă se plătește cu începere de la data de întâi a lunii următoare celei în care s-a împlinit vechimea în muncă, prevăzută la tranșa respectivă.

Art. 12. — Membrii Corpului diplomatic și consular al României care au titlul științific de doctor beneficiază, la cerere, de un spor de 15% calculat asupra salariului de bază corespunzător funcției de încadrare, care se acordă de la data de întâi a lunii următoare celei în care s-a solicitat.

Art. 13. — Pentru păstrarea confidențialității în legătură cu faptele, informațiile sau documentele de care iau cunoștință în exercitarea funcției, membrii Corpului diplomatic și consular al României primesc lunar un spor de confidențialitate de 15%, calculat asupra salariului de bază corespunzător funcției de încadrare.

Art. 14. — Membrii Corpului diplomatic și consular al României care lucrează în centrala Ministerului Afacerilor Externe și cunosc două sau mai multe limbi străine, pe care le folosesc în exercitarea funcției diplomatice sau consulare, beneficiază de un spor de 10% calculat asupra salariului de bază corespunzător funcției de încadrare.

Art. 15. — (1) Membrii Corpului diplomatic și consular al României care sunt delegați, detașați sau trecuți temporar în altă funcție își păstrează salariul de încadrare brut lunar și celelalte drepturi prevăzute de lege. În cazul în care detașarea sau trecerea temporară în altă activitate se face la o funcție la care este stabilit un salariu de bază mai mare, membrii Corpului diplomatic și consular detașați sau trecuți temporar în altă funcție beneficiază de acest salariu și de celelalte drepturi ce se acordă personalului de

la locul de muncă respectiv. Dacă trecerea temporară în altă activitate are caracter de sancțiune disciplinară, prevederile prezentului alineat nu se aplică.

(2) Drepturile ce se acordă pe timpul detașării sau trecerii temporare într-o altă funcție se suportă de instituțiile în care persoana în cauză își desfășoară activitatea.

Art. 16. — Membrii Corpului diplomatic și consular al României, numiți temporar într-o funcție de conducere, în cazul în care titularul acesteia lipsește din minister pe o perioadă mai mare de 30 de zile calendaristice și nu beneficiază de salariu pe perioada respectivă sau este suspendat din funcție, potrivit legii, primesc, pe lângă salariul de bază al funcției de execuție în care sunt încadrați, și indemnizația corespunzătoare funcției de conducere pe care o preiau.

Art. 17. — (1) Membrii Corpului diplomatic și consular al României pot fi numiți temporar într-o funcție de conducere vacantă, numai până la ocuparea acesteia, prin concurs, potrivit legii.

(2) Pe această perioadă, membrii personalului diplomatic și consular, numiți în condițiile prevăzute la alin. (1), beneficiază de salariul de bază al funcției de execuție în care sunt încadrați și de indemnizația corespunzătoare funcției de conducere pe care o preiau.

SECȚIUNEA a 2-a

Alte drepturi bănești

Art. 18. — (1) Pentru activitatea desfășurată, personalul salariat potrivit prezentei legi beneficiază de un premiu anual, egal cu salariul mediu lunar de bază realizat în anul pentru care se face premiarea.

(2) Pentru cei care nu au lucrat tot timpul anului, premiul se acordă proporțional cu perioada lucrată, luându-se în calcul media salariilor de bază lunare realizate în perioada în care au desfășurat activitate, raportată la întregul an.

(3) Ministrul afacerilor externe poate reduce sau anula premiul în cazul persoanelor care, în cursul anului, au fost sancționate disciplinar sau au obținut calificativul „satisfăcător” ori „slab” în aprecierea activității.

Art. 19. — (1) Personalul salariat potrivit prezentei legi, care a obținut rezultate deosebite în activitate, poate beneficia de premii lunare în cursul anului, dintr-un fond constituit în limita a 10% din cheltuielile cu salariile aferente acestei categorii de personal, cu încadrarea în fondurile aprobate cu această destinație Ministerului Afacerilor Externe, prin legea anuală a bugetului de stat. Quantumul premiilor individuale se aprobă de ministrul afacerilor externe. Sumele neconsumate pot fi utilizate în lunile următoare în cadrul aceluiași an bugetar.

(2) În cazurile în care se realizează economii prin reducerea cheltuielilor cu salariile, ministrul afacerilor externe poate aproba acordarea de premii în cursul anului din economiile realizate, în limita a 5% din cheltuielile cu salariile aferente acestei categorii de personal, în condițiile legii, fără a depăși valoarea economiilor realizate.

Art. 20. — (1) Membrii Corpului diplomatic și consular al României au dreptul la concediu de odihnă anual, plătit, de 30 de zile lucrătoare și alte concedii, în condițiile legii.

(2) La determinarea indemnizației de concediu de odihnă se vor lua în calcul, pe lângă salariul de bază, și sporurile de care beneficiază, potrivit legii, membrii Corpului diplomatic și consular al României, în luna plecării în concediu.

Art. 21. — (1) La plecarea în concediul de odihnă, membrii Corpului diplomatic și consular al României au dreptul, în condițiile legii, pe lângă indemnizația de concediu, la o primă egală cu salariul de bază în lei din luna anterioară plecării în concediu.

(2) În cazul în care concediul de odihnă se efectuează fracționat, potrivit legii, prima prevăzută la alin. (1) se acordă integral, o dată cu indemnizația de concediu convenită pentru fracțiunea cea mai mare, dar nu mai mică de 15 zile lucrătoare.

(3) Membrii Corpului diplomatic și consular al României care, în cursul anului calendaristic, nu au efectuat concediul de odihnă, integral sau parțial, îl pot efectua în anul următor, în condițiile legii.

(4) Membrii Corpului diplomatic și consular al României ale căror raporturi de muncă au încetat, precum și moștenitorii celor care au decedat înainte de a fi efectuat concediul de odihnă beneficiază de compensarea în bani a concediului de odihnă neefectuat, calculată potrivit art. 20 alin. (2) din luna în care a avut loc încetarea raporturilor de muncă, respectiv decesul, corespunzător perioadei lucrate.

Art. 22. — În afara concediului de odihnă, membrii Corpului diplomatic și consular al României au dreptul, în condițiile legii, la zile de concediu plătit, în cazul următoarelor evenimente familiale deosebite:

- a) căsătoria — 5 zile lucrătoare;
- b) nașterea sau căsătoria unui copil — 3 zile lucrătoare;
- c) decesul soțului/soției sau al unei rude ori afin până la gradul al III-lea inclusiv — 3 zile lucrătoare.

Art. 23. — (1) Membrii Corpului diplomatic și consular al României au dreptul la concedii de studii pentru susținerea examenelor postuniversitare și a examenelor sau a tezei de doctorat, în cazul în care nu beneficiază de burse de doctorat.

(2) Concediul de studii se acordă pentru o perioadă de maximum 30 de zile lucrătoare anual.

(3) Concediul de studii se plătește în cazul în care Ministerul Afacerilor Externe apreciază că studiile sunt utile și dacă diplomatul se angajează în scris că va lucra cel puțin 3 ani în minister. În cazul nerespectării acestui angajament, acesta va restitui sumele de care a beneficiat, proporțional cu timpul rămas până la împlinirea termenului de 3 ani.

(4) Pe perioada concediului de studii se plătește salariul de bază corespunzător funcției deținute și, după caz, sporul de vechime.

Art. 24. — Membrii Corpului diplomatic și consular au dreptul la concedii fără plată, acordate pentru interese personale, pe durate stabilite cu acordul părților.

Art. 25. — (1) Pentru condiții deosebite de muncă — grele, vătămătoare sau periculoase —, se acordă un spor de 15% din salariul de bază corespunzător funcției de încadrare, proporțional cu timpul efectiv lucrat în aceste condiții.

(2) Locurile de muncă cu condiții deosebite — grele, vătămătoare sau periculoase —, categoriile de persoane și condițiile de acordare a sporului, stabilite conform legii, se aprobă conform legislației în vigoare.

Art. 26. — (1) Pentru rezultate deosebite obținute în activitatea desfășurată se poate acorda anual, în limita a 20% din numărul total al personalului salarizat potrivit prezentei legi, prevăzut în statul de funcții, un salariu de merit lunar de până la 15% din salariul de bază, care face parte din acesta și care constituie baza de calcul pentru sporuri și alte drepturi ce se acordă în raport cu salariul de bază.

(2) Numărul maxim de beneficiari de salarii de merit se stabilește o dată pe an, după aprobarea bugetelor anuale, potrivit legislației aplicabile în sectorul bugetar, pe baza rezultatelor obținute în activitatea desfășurată în perioada anterioară. În cazul în care, pe parcursul anului, se întrerup sau se modifică raporturile de muncă ale unor beneficiari de salarii de merit, acestea se pot redistribui, începând cu data de întâi a lunii următoare, altor persoane salarizate potrivit prezentei legi, pe perioada rămasă.

(3) În cazul în care pe parcursul anului intervin modificări ale funcției deținute, care nu sunt imputabile persoanei beneficiare a salariului de merit, inclusiv modificarea funcției prin promovare, salariul de merit acordat se menține până la expirarea perioadei pentru care a fost stabilit.

(4) Salariul de merit se poate acorda după cel puțin un an de la încadrare.

(5) Salariul de merit se retrage în cursul anului, în cazul aplicării uneia dintre sancțiunile disciplinare prevăzute de Regulamentul de organizare și funcționare a Ministerului Afacerilor Externe.

Art. 27. — (1) Orele prestate peste durata normală a timpului de lucru de către persoanele încadrate în funcții diplomatice sau consulare, precum și de înalții funcționari publici se plătesc cu un spor la salariul de bază, astfel:

a) 75% din salariul de bază, pentru primele două ore de depășire a duratei normale a zilei de lucru;

b) 100% din salariul de bază, pentru orele următoare.

(2) Cu spor de 100% se plătesc și orele lucrate în zilele de repaus săptămânal sau în celelalte zile în care, în conformitate cu reglementările în vigoare, nu se lucrează.

(3) Munca prestată potrivit alin. (1) poate fi compensată cu timp liber corespunzător, la cererea membrului Corpului diplomatic și consular al României, în condițiile în care orele nu au fost plătite.

(4) Munca peste durata normală a timpului de lucru poate fi prestată și sporurile prevăzute la alin. (1) se pot

plăti numai dacă efectuarea orelor suplimentare a fost dispusă în scris de șeful ierarhic, fără a se depăși 360 de ore anual.

Art. 28. — (1) Pe timpul cât urmează cursuri ori alte forme de pregătire în străinătate, pe o durată care depășește 90 de zile calendaristice, membrilor Corpului diplomatic și consular al României li se suspendă raporturile de muncă și beneficiază de o indemnizație lunară în cuantum de 500.000 lei pentru acoperirea cheltuielilor de întreținere a locuinței, dacă nu realizează venituri din chirii. Indemnizația se actualizează prin hotărâre a Guvernului.

(2) Unitățile trimitătoare vor suporta, pentru persoanele prevăzute la alin. (1), contribuțiile la asigurările sociale prevăzute de lege, datorate atât de angajator, cât și de angajat, în raport cu drepturile salariale corespunzătoare funcției de încadrare.

(3) Pe timpul participării la cursuri ori alte forme de pregătire în țară sau în străinătate, ce nu depășesc 90 de zile calendaristice, membrii Corpului diplomatic și consular al României beneficiază de drepturile salariale avute.

Art. 29. — (1) Persoanelor detașate în Ministerul Afacerilor Externe li se acordă, pe perioada detașării, gradul și funcția diplomatică, prin asimilarea vechimii în funcții cu studii superioare cu vechimea prevăzută pentru gradele diplomatice sau consulare din Statutul Corpului diplomatic și consular al României.

(2) Persoanele detașate în Ministerul Afacerilor Externe, care dobândesc calitatea de membru al Corpului diplomatic și consular al României, pe perioada detașării vor fi salarizate în condițiile prezentei legi, cu excepția funcțiilor de magistrat din cadrul Direcției agent guvernamental.

Art. 30. — (1) La încadrarea în Ministerul Afacerilor Externe, membrii Corpului diplomatic și consular al României cu domiciliul în alte localități din țară decât municipiul București beneficiază, în primul an de activitate după absolvirea studiilor, de o indemnizație de instalare egală cu un salariu de bază corespunzător funcției în care urmează să fie încadrați, potrivit legii.

(2) Membrii Corpului diplomatic și consular al României, care au beneficiat de indemnizația de instalare și care, ulterior, au demisionat sau au încetat raporturile de muncă din motive imputabile lor, înainte de împlinirea unui an de la instalare, vor restitui, în condițiile legii, indemnizația primită, calculată proporțional cu perioada rămasă până la expirarea termenului de un an.

Art. 31. — Drepturile prevăzute în prezentul capitol pentru membrii Corpului diplomatic și consular al României se acordă și personalului care ocupă funcții de execuție specifice Ministerului Afacerilor Externe, prevăzute în anexa nr. 2, precum și personalului încadrat pe funcții și grade diplomatice din administrația centrală a Ministerului Economiei și Comerțului.

Art. 32. — Celelalte categorii de personal angajate în Ministerul Afacerilor Externe beneficiază de toate drepturile prevăzute de legislația aplicabilă salariaților din unitățile

bugetare, precum și, după caz, de drepturile prevăzute la art. 14, 20, 21, 24—26 și 28.

Art. 33. — Drepturile de salarizare prevăzute în prezentul capitol sunt brute și impozabile. Acestea vor fi actualizate prin aplicarea creșterilor salariale stabilite, în conformitate cu prevederile legale, pentru personalul din sectorul bugetar.

CAPITOLUL III

Salarizarea în valută și alte drepturi în valută și în lei ale personalului trimis în misiune permanentă în străinătate

SECȚIUNEA 1

Salariile și alte drepturi în valută

A. Salarii

Art. 34. — (1) Salariile lunare în valută ale personalului trimis în misiune permanentă în străinătate se stabilesc pe funcții, ținându-se seama de rolul, răspunderea și complexitatea atribuțiilor ce revin fiecărei funcții și avându-se în vedere costul vieții și condițiile de viață și de muncă din țara în care personalul își desfășoară activitatea.

(2) Valoarea coeficientului de ierarhizare 1,00, reprezentând baza de calcul al salariilor și indemnizațiilor în valută în cuantum net, pentru fiecare țară în care personalul își desfășoară activitatea, se stabilește prin hotărâre a Guvernului.

(3) Salariul lunar în valută corespunzător fiecărei funcții se determină prin aplicarea coeficientului de ierarhizare a funcției, prevăzut în anexa nr. 4, asupra bazei de calcul pentru țara respectivă.

Art. 35. — (1) Salariile și celelalte drepturi lunare în valută ale personalului trimis în misiune permanentă în străinătate se acordă în funcție de momentul trecerii frontierei de stat a României, astfel:

a) din ziua trecerii prin punctul de frontieră la plecarea în străinătate, dacă aceasta a avut loc înainte de ora 12,00;

b) până în ziua trecerii prin punctul de frontieră la sosirea din străinătate, dacă aceasta a avut loc după ora 12,00 inclusiv.

(2) Pe perioada prelungirii călătoriei peste limitele prevăzute de orarele internaționale de transport sau în afara rutelor stabilite, personalul este considerat în concediu fără plată sau, la cererea acestuia, în concediu de odihnă, cu excepția cazurilor în care întreruperea, respectiv prelungirea călătoriei, are loc din cauză de forță majoră.

(3) Salariile și indemnizațiile lunare în valută convenite pentru o zi se determină prin raportarea drepturilor lunare la numărul de zile calendaristice din luna respectivă, iar drepturile totale convenite se întregesc la unitatea valutară dacă depășesc 0,50 și se neglijează dacă sunt sub 0,50 inclusiv.

(4) Personalul trimis în misiune permanentă în străinătate beneficiază la plecarea în misiune de o indemnizație de reprezentare în valută, inclusiv pentru cheltuielile de instalare și procurarea de efecte personale,

al cărei cuantum se situează la nivelul unui salariu lunar în valută, pentru acoperirea primelor cheltuieli cu ocazia prezentării la post a personalului.

(5) Indemnizația prevăzută la alin. (4) se acordă astfel:

a) în cuantum integral, la plecarea în misiune permanentă cu durata inițială de minimum 12 luni;

b) în cuantum de 50%, la plecarea în misiune permanentă cu durata inițială de minimum 6 luni;

c) nu se acordă, în cazul misiunilor cu o durată inițială mai mică de 6 luni.

Art. 36. — Valoarea coeficientului de ierarhizare 1,00 prevăzut la art. 34 alin. (2) se actualizează periodic prin hotărâre a Guvernului, ținând seama de creșterea costului vieții din țara în care personalul își desfășoară activitatea sau de alte condiții obiective.

B. Indemnizații lunare în valută

Art. 37. — Personalul trimis în misiune permanentă în străinătate beneficiază, pe lângă salariile lunare în valută stabilite în condițiile prevăzute la art. 34, și de:

a) o indemnizație lunară pentru îndeplinirea funcției de însărcinat cu afaceri, însărcinat cu afaceri *ad interim* sau gerant interimar, calculată asupra salariului corespunzător funcției și gradului diplomatic și consular pe care este încadrat personalul, după cum urmează:

— 5% pentru personalul încadrat pe funcția de ministru-consilier;

— 10% pentru personalul încadrat pe funcția de consilier diplomatic;

— 15% pentru personalul încadrat pe funcțiile de secretar I, II sau III, consul ori viceconsul.

Pentru personalul diplomatic și consular care îndeplinește de la început funcția de însărcinat cu afaceri, însărcinat cu afaceri *ad interim* sau gerant interimar, indemnizația se acordă de la data numirii în această funcție, pe toată perioada cât o îndeplinește.

Personalul diplomatic și consular care, în lipsa șefului misiunii diplomatice, ambasador sau consul general, îndeplinește funcția de însărcinat cu afaceri, însărcinat cu afaceri *ad interim* sau gerant interimar beneficiază de indemnizație pe timpul îndeplinirii acestei funcții, dacă depășește o perioadă de o lună. Indemnizația nu se acordă pe timpul cât șeful misiunii se află în concediu de odihnă sau în interes de serviciu în România, în țara de reședință sau în altă țară;

b) o indemnizație lunară pentru șefii de misiune acreditați în mai multe state, calculată în cuantum de 10% din salariul lunar în valută, corespunzător funcției și gradului diplomatic și consular pe care sunt încadrați;

c) o indemnizație lunară pentru îndeplinirea atribuțiilor de prim-colaborator, calculată în cuantum de 5% asupra salariului lunar în valută, corespunzător funcției și gradului diplomatic și consular pe care este încadrat.

Indemnizația de prim-colaborator se acordă numai la reprezentanțele diplomatice unde șeful misiunii este acreditat în funcția de ambasador;

d) o indemnizație lunară pentru soția/soțul neîncadrată/neîncadrat, pe timpul cât aceasta/acesta se află

în întreținere permanentă în străinătate, reprezentând 25% din salariul lunar în valută al soțului/soției, precum și din indemnizația prevăzută la lit. a) sau b), acolo unde este cazul;

e) o indemnizație lunară corespunzătoare coeficientului 0,25 din baza de calcul prevăzută în anexa nr. 4, pentru fiecare copil minor aflat în întreținere permanentă la misiune, până la împlinirea vârstei de 18 ani sau până la terminarea cursurilor anului școlar în care copilul împlinește 18 ani.

Indemnizația nu se acordă pentru copiii care repetă anul școlar, cu excepția cazurilor în care repetenția este cauzată de motive de sănătate, dovedite cu certificat medical;

f) o indemnizație lunară în valută pentru plata taxei de școlarizare pentru fiecare copil până la vârsta de 25 de ani, care urmează studii elementare, gimnaziale, liceale sau universitare în țara unde părintele își desfășoară activitatea, în situația în care sistemul de învățământ de stat din țara respectivă nu oferă instruire în domeniul ales, precum și în situațiile în care unitățile de învățământ de stat percep taxe de școlarizare.

Această indemnizație se acordă cu condiția promovării anului de studii precedent sau a examenelor din anul respectiv, pe bază de documente justificative, lunar, trimestrial sau anual, și nu poate depăși 500 euro lunar;

g) o indemnizație lunară în cuantum de 25% din salariul în valută pentru desfășurarea activității în străinătate în zone de risc și/sau de conflict armat, acordată numai pe durata existenței situației menționate.

Zonele de risc și/sau de conflict armat se stabilesc prin ordin al ministrului afacerilor externe. În cazuri justificate, pentru anumite zone, nivelul cuantumului poate fi majorat până la 50% din salariul în valută, prin hotărâre a Guvernului.

Art. 38. — (1) În vederea evitării cheltuielilor ocazionate de trimiterea din țară a unor persoane pentru desfășurarea unor activități pe o perioadă determinată, unitățile trimitătoare pot să aprobe ca misiunile diplomatice, oficiile consulare și instituturile culturale românești din străinătate să utilizeze persoane fizice, cetățeni români sau străini, de pe plan local ori persoane nesalariate din cadrul acestor reprezentanțe, cu respectarea legislației din țara respectivă. Sumele acordate pentru activitatea prestată se stabilesc în raport cu nivelul studiilor, cu munca depusă și cu timpul efectiv lucrat, fără a depăși, la nivelul unei luni, salariul minim prevăzut pentru misiunea respectivă, în cazul îndeplinirii unor atribuții pentru funcții de ordin administrativ, sau nivelul salariului minim al funcției diplomatice, după caz.

(2) Pe perioada cât soțiile/soții nesalariate/nesalariați prestează activități în condițiile alin. (1), personalul nu beneficiază de indemnizațiile prevăzute în prezenta lege pentru soțiile/soții nesalariate/nesalariați.

(3) În situația în care personalul încadrat la misiuni îndeplinește, în afara orelor de program, pe o durată mai mare de 30 de zile consecutive, și atribuții care revin unor

posturi vacante din schema reprezentanței respective, cu aprobarea conducerii unității trimitătoare, acesta beneficiază de o indemnizație reprezentând 25% din salariul în valută al funcției pe care este încadrat.

C. Premii în valută

Art. 39. — (1) Pentru premiarea individuală a personalului trimis în misiune permanentă în străinătate se constituie un fond de premiere anual, prin aplicarea unei cote de până la 1% asupra cheltuielilor cu salariile corespunzătoare salariilor în valută aferente acestei categorii de personal, cu încadrarea în fondurile aprobate cu această destinație instituțiilor trimitătoare, prin bugetul anual. Din acest fond pot fi acordate premii, la sfârșitul anului, salariatilor care au realizat sau au participat direct la obținerea unor rezultate în activitate, apreciate ca valoroase.

(2) Premiile se acordă pe baza propunerilor nominale ale șefului misiunii în care salariatul își desfășoară activitatea, cu aprobarea conducerii instituției trimitătoare.

(3) Premiul individual se stabilește până la nivelul salariului mediu lunar în valută corespunzător funcției de încadrare la misiune, iar în cazul personalului diplomatic, până la nivelul salariului mediu lunar în valută și al indemnizației pentru îndeplinirea funcției de însărcinat cu afaceri *ad interim* sau al indemnizației pentru îndeplinirea atribuțiilor de prim-colaborator, după caz.

D. Diminuarea salariilor în valută

Art. 40. — (1) Personalului aflat în misiune permanentă care realizează necorespunzător sau nu realizează în termen sarcinile de serviciu stabilite de șeful de misiune i se aplică sancțiunile prevăzute de legislația muncii sau, după caz, diminuarea salariului în valută cu 5—10% pe o perioadă de 1—3 luni.

(2) Salariile în valută se diminuează pe baza propunerii șefului de misiune și cu avizul corpului de control, prin ordin al ministrului afacerilor externe sau al șefului unității trimitătoare.

SECȚIUNEA a 2-a

Indemnizații lunare în lei

Art. 41. — (1) Personalul trimis în misiune permanentă în străinătate beneficiază, pe durata misiunii, pe lângă drepturile în valută prevăzute la cap. IV, și de următoarele indemnizații în lei, în țară, astfel:

a) o indemnizație lunară reprezentând 25% din salariul de bază în lei, pentru soția/soțul neîncadrat/neîncadrat, pe tot timpul cât aceasta/acesta se află în întreținere permanentă în țară și nu realizează venituri de orice natură, inclusiv din pensie;

b) o indemnizație lunară la nivelul alocației de stat pentru copii, impozabilă, pentru fiecare copil aflat în întreținere în țară, până la împlinirea vârstei de 18 ani sau până la terminarea cursurilor anului școlar în care copilul împlinește 18 ani.

Indemnizația nu se acordă pentru copiii care repetă anul școlar, cu excepția cazurilor în care repetenția este

cauzată de motive de sănătate, dovedite cu certificat medical;

c) o indemnizație lunară pe familie, pentru acoperirea cheltuielilor de întreținere a locuinței proprietate din țară, în sumă de 500.000 lei, impozabilă, potrivit legii, în situația în care ambii soți se află permanent în străinătate și nu realizează nici un fel de venituri din chirii. Indemnizația se actualizează prin hotărâre a Guvernului.

(2) Indemnizațiile prevăzute la alin. (1) lit. a) și c) se acordă pe bază de declarație scrisă, dată pe propria răspundere.

CAPITOLUL IV

Alte drepturi

A. Pe perioada pregătirii și instruirii în țară

Art. 42. — (1) Unitățile trimitătoare sunt obligate să asigure pregătirea corespunzătoare a personalului înaintea plecării la post în străinătate, precum și instruirea, cu ocazia venirii în țară în vederea efectuării concediului de odihnă.

(2) Perioadele de pregătire, pe categorii de funcții, se stabilesc de către unitățile trimitătoare, ținându-se seama de specificul activității, precum și de faptul dacă persoana în cauză a mai fost sau nu la post în străinătate, fără a depăși 60 de zile calendaristice, pentru ambasadori, și 30 de zile calendaristice, pentru restul personalului.

(3) Pe perioada de pregătire și instruire în vederea trimiterii în misiune permanentă în străinătate, personalul beneficiază de salariul de bază în lei corespunzător funcției pe care este încadrat în țară, la care se adaugă sporul de vechime în muncă, potrivit legii, și, după caz, sporul pentru titlul științific de doctor și sporul de confidențialitate.

(4) Pe perioada de pregătire și instruire, cu ocazia venirii în țară în vederea efectuării concediului de odihnă sau în interes de serviciu, personalul beneficiază de salariul de bază în lei corespunzător funcției pe care este încadrat în țară, de sporul de vechime în muncă și, după caz, de sporul pentru titlul științific de doctor.

B. Pe perioada concediului de odihnă

Art. 43. — (1) Personalul aflat în misiune permanentă în străinătate are dreptul la concediu anual de odihnă, precum și la concediu suplimentar pentru climă greu de suportat, în condițiile legii, care se programează la aceeași dată.

(2) În cazul în care concediul de odihnă se efectuează în țară, indemnizația de concediu se stabilește și se plătește în lei, în conformitate cu prevederile art. 20 și 21.

(3) La cererea salariatului, concediul de odihnă anual poate fi efectuat fracționat numai cu aprobarea unității trimitătoare, cu condiția ca una dintre fracțiuni să fie de minimum 15 zile lucrătoare.

(4) Concediul de odihnă în străinătate, cu plata drepturilor în valută, se efectuează la solicitarea persoanei în cauză, cu aprobarea conducerii unităților trimitătoare. În această situație, unitățile trimitătoare nu vor mai suporta alte cheltuieli legate de efectuarea concediului în anul

respectiv, atât pentru personalul în cauză, cât și pentru membrii săi de familie aflați în întreținere în străinătate, în condițiile prezentei legi.

(5) Plata indemnizației de concediu în valută se poate face numai în cazul în care cheltuielile de transport pentru venirea în țară și pentru înapoierea la post a personalului și a membrilor săi de familie aflați în întreținere permanentă în străinătate, în condițiile prezentei legi, sunt mai mari decât indemnizația cuvenită, stabilită la nivelul salariului lunar de încadrare în valută.

Art. 44. — (1) Unitățile trimitătoare vor putea permite plecarea personalului la post în străinătate numai după ce acesta și-a efectuat concediul de odihnă pe anul calendaristic în curs.

(2) Prevederile alin. (1) nu se aplică pentru șefii misiunilor diplomatice, în cazuri deosebite stabilite de Ministerul Afacerilor Externe.

(3) În anul încheierii misiunii în străinătate, concediul de odihnă pe anul respectiv se efectuează după încheierea misiunii, cu plata indemnizației și a primei de concediu în lei, în țară.

Art. 45. — (1) Conducerile misiunilor diplomatice, oficiilor consulare și institutelor culturale românești din străinătate sunt obligate să ia măsurile necesare ca, pe perioada efectuării concediului de odihnă, sarcinile de serviciu ale personalului respectiv să fie preluate de către alt personal care lucrează la aceste reprezentanțe, care are pregătirea necesară și îndeplinește condițiile prevăzute de lege, fără plata unor drepturi salariale suplimentare.

(2) Unitățile trimitătoare care au în străinătate un singur reprezentant, pe perioada concediului de odihnă al acestuia, pot să trimită un înlocuitor, cu suportarea cheltuielilor, în condițiile prezentei legi.

C. Pe perioada de predare-primire a atribuțiilor

Art. 46. — (1) Unitățile trimitătoare sunt obligate ca, în vederea asigurării unei activități continue a reprezentanțelor din străinătate, să ia măsurile necesare ca atribuțiile ce revin personalului existent la post să fie transmise cu maximum de operativitate personalului care preia aceste atribuții.

(2) Pe perioada de predare-primire a atribuțiilor, atât personalul care predă, cât și personalul care primește beneficiază, pentru el și pentru membrii săi de familie, de drepturi în valută și în lei, după caz, în cuantum și în condițiile stabilite prin prezenta lege.

(3) În cazul în care ambii soți sunt salariați la aceeași reprezentanță, persoana care nu are obligația de a preda atribuții de serviciu este considerată în concediu fără plată, iar persoana care predă are dreptul la indemnizația în valută pentru soție/soț, precum și la indemnizațiile în valută pentru copiii aflați în întreținere în străinătate, în condițiile prezentei legi.

(4) În vederea ducerii la îndeplinire a obligației menționate la alin. (1), unitățile trimitătoare vor stabili durata maximă de predare-primire a atribuțiilor, fără a depăși:

a) 10 zile calendaristice, pentru personalul diplomatic;

b) 30 de zile calendaristice, pentru personalul de specialitate cu sarcini de gestiune;

c) 3 zile calendaristice, pentru restul personalului.

D. Pe perioada concediului medical în străinătate

Art. 47. — (1) Personalul trimis în misiune permanentă în străinătate, aflat în incapacitate temporară de muncă din cauză de boală, accident, concediu prenatal, concediu postnatal, concediu pentru risc maternal, concediu pentru îngrijirea copilului în vârstă de până la 2 ani, respectiv 3 ani în cazul copilului cu handicap, concediu pentru îngrijirea copilului bolnav, precum și în caz de carantină, are dreptul la indemnizație în lei, conform prevederilor legale.

(2) Pe perioada concediului medical, personalul are dreptul și la indemnizațiile integrale în valută convenite pentru soția/soțul și copiii aflați în întreținere în străinătate, numai dacă, prin aducerea lor în țară, cheltuielile de transport pe distanța dus-întors sunt superioare acestor indemnizații.

Art. 48. — Unitățile trimitătoare sunt obligate să ia măsuri ca plecarea personalului în misiune permanentă în străinătate să se facă numai pe baza unui examen medical, în condițiile stabilite de către Ministerul Sănătății, din care să rezulte că starea sănătății acestuia îi permite desfășurarea activității în țările respective. Sunt supuși acestui examen medical și membrii de familie care însoțesc personalul permanent în străinătate, în condițiile prezentei legi.

Art. 49. — (1) Pe perioada în care își desfășoară activitatea la misiunile diplomatice, oficiile consulare și institutele culturale, personalul trimis în misiune permanentă în străinătate și membrii de familie care îl însoțesc beneficiază de asistență medicală, pe bază de asigurare obligatorie, realizată de unitatea trimitătoare.

(2) În situația în care nu se pot încheia contractele prevăzute la alin. (1), unitatea trimitătoare suportă, în condițiile și în cazurile stabilite de Ministerul Sănătății, cheltuielile medicale pentru personalul respectiv, precum și pentru membrii de familie ai acestuia aflați în întreținere permanentă în străinătate, privind:

a) vaccinuri preventive obligatorii specifice fiecărei țări, precum și vaccinuri profilactice obligatorii;

b) consultații, analize pre- și postnatale, în caz de urgență, pentru mame, precum și pentru nou-născuți;

c) consultații, spitalizare, inclusiv nașteri, intervenții chirurgicale, analize și medicamente, numai în caz de urgență; internarea în spital în străinătate pentru nașteri se face numai cu aprobarea conducerii unităților trimitătoare.

(3) Pe lângă cheltuielile medicale prevăzute la alin. (1) și (2), unitățile trimitătoare suportă, pentru personalul trimis în misiune permanentă, precum și pentru membrii de familie ai acestuia aflați în întreținere permanentă în străinătate, în condițiile prezentei legi, cheltuielile în legătură cu decesul în străinătate, precum și pentru aducerea în țară a celor decedați.

E. Cheltuieli pentru transportul personalului

Art. 50. — (1) Cheltuielile pentru transportul internațional al personalului trimis în misiune permanentă în străinătate, inclusiv tronsonul intern al acestuia, precum și al membrilor de familie aflați în întreținere permanentă în străinătate, în condițiile prezentei legi, se suportă de către unitățile trimitătoare, în următoarele cazuri:

a) la plecarea în misiune și la venirea definitivă în țară;

b) pentru deplasări în interes de serviciu, în țară și în străinătate;

c) pentru efectuarea în țară a concediului de odihnă pe anul calendaristic respectiv, cu excepția anilor în care are loc plecarea și, respectiv, revenirea definitivă de la post, corelat și cu prevederile art. 43 alin. (4).

În situația efectuării fracționate a concediului de odihnă, în condițiile art. 43 alin. (3), cheltuielile se suportă cu ocazia efectuării fracțiunii legate de efectuarea perioadei de pregătire și documentare;

d) pentru concediu medical și nașteri în țară;

e) pentru deplasarea întregii familii în țară, în caz de deces al unui copil ori al soției/soțului aflată/aflat în țară și numai pentru deplasarea unuia dintre soți în caz de deces al unui părinte, frate sau soră;

f) în cazuri de forță majoră.

(2) Cheltuielile pentru transportul internațional dus-întors al membrilor de familie rămași în țară se suportă de către unitățile trimitătoare, în următoarele cazuri:

a) o singură dată pe an, pentru copiii în vârstă de până la 18 ani, respectiv 25 de ani, dacă urmează studii universitare, aflați în țară, pentru a-și vizita părintele/părinții aflat/aflați la post.

Unitatea trimitătoare nu suportă cheltuielile aferente vizitei pentru copiii ai căror părinți aflați în misiune au fost decazuți din drepturi în baza unei hotărâri judecătorești;

b) o singură dată pe an, pentru soția/soțul rămasă/rămas în țară, pentru a-și vizita soțul/soția la post în străinătate.

(3) Unitățile trimitătoare nu suportă cheltuielile prevăzute la alin. (2) în anul în care personalul pleacă la post, precum și în anul în care acesta își încheie misiunea.

Art. 51. — (1) Șeful de misiune, soțul/soția și copiii minori care îi însoțesc și sunt în întreținere permanentă la misiune au dreptul să călătorească cu avionul la clasa business sau la o altă clasă echivalentă cu aceasta, precum și cu trenul la vagon de dormit, cabină pentru o singură persoană, cu ocazia prezentării la post în străinătate, a revenirii în țară la încheierea misiunii, precum și în alte situații în care motive de ordin protocolar impun aceasta.

(2) Celelalte categorii de personal trimise în misiune permanentă în străinătate și membrii lor de familie aflați în întreținere permanentă în străinătate, în condițiile prezentei legi, au dreptul să călătorească cu avionul la clasa economică sau cu trenul la clasa I, cu vagon de dormit.

Art. 52. — (1) Personalul trimis în misiune permanentă în străinătate poate să călătorească, individual sau împreună cu membrii săi de familie, cu aprobarea prealabilă a conducerii unităților trimitătoare, și cu mijloace

auto, cu suportarea cheltuielilor de către unitățile trimitătoare, în limita distanțelor și a duratelor prevăzute în anexa nr. 5, indiferent de traseul urmat.

(2) În cazul transportului cu mijloace auto, unitățile trimitătoare suportă, pe bază de acte justificative, sumele necesare pentru plata carburanților, a taxelor rutiere, a celor de transbordare sau altele asemenea, precum și cheltuieli de cazare, în condițiile legii.

(3) Sumele în valută convenite pe durata transportului cu mijloace auto, la plecarea sau la venirea definitivă în țară ori pentru deplasări în interesul serviciului, la care se adaugă salariul și celelalte drepturi în valută, calculate în condițiile prezentei legi, nu pot depăși cheltuielile estimate aferente călătoriei cu avionul la clasa economică, în condițiile legii.

(4) Dacă deplasarea cu mijloace auto are loc pentru efectuarea concediului de odihnă în țară, zilele care depășesc durata transportului cu avionul sunt considerate ca făcând parte din concediu.

F. Cheltuieli pentru transportul bagajelor personale

Art. 53. — (1) Unitățile trimitătoare suportă costul transportului bagajelor personalului trimis în misiune permanentă în străinătate, pentru următoarele cantități maxime pe familie, diferențiate în raport cu coeficienții de ierarhizare ai funcției de încadrare, potrivit nomenclatorului prevăzut în anexa nr. 4, astfel:

- a) 250 kg — personalul prevăzut la coeficienții de până la 2,0 inclusiv;
- b) 300 kg — personalul prevăzut la coeficienții între 2,1—4,20 inclusiv;
- c) 350 kg — șefii de misiune.

(2) În situația în care ambii soți sunt salariați la aceeași reprezentanță, unitatea trimitătoare suportă cheltuielile aferente transportului bagajelor familiei în cantitatea prevăzută pentru personalul încadrat în funcția cu coeficientul mai mare.

(3) Decontarea cheltuielilor efectuate se face pe bază de documente justificative, în condițiile legii, în limita tarifelor practicate de către companiile care efectuează transportul cu avionul, ca bagaj neînsoțit.

(4) În situația în care personalul transportă bagajele în alte condiții sau cu alte mijloace de transport, cheltuielile efectuate se decontează în limita sumelor rezultate, potrivit prevederilor alin. (1) și (3).

(5) În cantitățile de bagaje personale prevăzute la alin. (1) se include și greutatea ambalajelor și nu se cuprind bagajele la care dau dreptul biletele de călătorie.

(6) Orice alte cheltuieli privind transportul bagajelor (manipulare, taxe de înmagazinare, asigurări etc.), altele decât cele rezultând din aplicarea tarifelor în condițiile prezentei legi, se suportă de către personalul în cauză.

Art. 54. — Cheltuielile prevăzute la art. 53 se suportă în următoarele cazuri:

- a) cu ocazia plecării și venirii definitive la și de la post;
- b) cu ocazia mutării în interesul serviciului în țara de reședință sau într-o altă țară străină.

G. Drepturile personalului pe perioada cât este plecat de la post

I. În interesul serviciului în România, în țara de reședință sau în altă țară străină

Art. 55. — (1) Personalul trimis în misiune permanentă în străinătate beneficiază, pe perioada cât se află în interesul serviciului în România, de:

a) salariul de bază în lei corespunzător funcției pe care este încadrat în țară, la care se adaugă sporul pentru titlul științific de doctor și sporul de vechime în muncă, potrivit legii;

b) indemnizațiile în valută pentru soția/soțul și copiii rămași în întreținere permanentă în străinătate, în condițiile prezentei legi.

(2) Șeful misiunii permanente a României pe lângă Uniunea Europeană beneficiază, pe perioada cât se află în interesul serviciului în țară pentru participarea la lucrările Comitetului Executiv pentru Integrare Europeană, de salariul în valută la misiune și de drepturile prevăzute la alin. (1) lit. b).

Art. 56. — (1) Personalul trimis în misiune permanentă în străinătate beneficiază, pentru deplasările efectuate în interesul serviciului în țara de reședință sau în altă țară străină, pe lângă drepturile în valută și în lei prevăzute în prezenta lege, și de:

- a) cazare, transport și 30% din diurnă, pentru deplasări în țara de reședință;
- b) cazare, transport și 50% din diurnă, pentru deplasări în altă țară străină.

(2) Cazarea și diurna se acordă în condițiile stabilite prin prezenta lege pentru personalul care se deplasează temporar în țările respective, calculate în funcție de categoria de diurnă la care are dreptul, potrivit funcției de încadrare.

(3) Categoriile de diurnă în care se încadrează personalul trimis în misiune permanentă în străinătate sunt următoarele:

- a) la categoria a II-a — șefii de misiune;
- b) la categoria I — restul personalului.

Art. 57. — În situația în care, din motive de ordin protocolar, șeful misiunii diplomatice, al oficiului consular sau al institutului cultural trebuie să se deplaseze în România sau în străinătate, în interesul serviciului, împreună cu soția/soțul nesalarială/nesalarial, cheltuielile de transport și de cazare pentru aceasta/acesta se decontează în aceleași condiții ca și pentru șeful misiunii.

II. În interes personal

Art. 58. — (1) Pe timpul deplasării în țară sau în străinătate, în interes personal, inclusiv pentru susținerea de examene, dacă această deplasare nu se suprapune cu perioada concediului de odihnă pe anul respectiv, personalul este considerat în concediu fără plată și nu beneficiază de nici un fel de drept în valută sau în lei pentru el și pentru membrii de familie.

(2) Pe perioada în care membrii de familie ai personalului, aflați în întreținere permanentă în străinătate, se deplasează pe cont propriu în afara țării de reședință,

personalul salariat nu mai beneficiază de drepturile în valută pentru membrii de familie, în condițiile prezentei legi.

(3) Dacă deplasarea pe cont propriu a soției/soțului aflată/aflat în întreținere permanentă în străinătate are loc în țară, personalul beneficiază de drepturi în lei, în condițiile prezentei legi.

H. Spațiul de locuit în străinătate

Art. 59. — Personalului trimis în misiune permanentă în străinătate și membrilor săi de familie aflați în întreținere permanentă, în condițiile prezentei legi, li se asigură spațiu de locuit, precum și dotarea corespunzătoare, potrivit funcției îndeplinite, ținând seama de specificul activității și de condițiile de climă din fiecare țară, cu suportarea chiriei și a cheltuielilor de întreținere de către unitățile trimitătoare.

CAPITOLUL V

Dispoziții tranzitorii și finale

Art. 60. — (1) Durata misiunii permanente în străinătate, precum și încadrarea pe posturile prevăzute în structura de personal pentru fiecare misiune diplomatică, oficiu consular și institut cultural român din străinătate se aprobă de către conducerea unităților trimitătoare.

(2) În cazul în care durata inițială a misiunii este mai mică de un an, unitățile trimitătoare suportă indemnizațiile în lei și în valută, precum și cheltuielile de transport, în condițiile stabilite prin prezenta lege, numai pentru persoana trimisă în străinătate pe perioada respectivă. Cheltuielile pentru bagajul neînsoțit se suportă pentru jumătate din cantitățile și în condițiile prevăzute la art. 53.

Art. 61. — (1) Personalului trimis în misiune permanentă în străinătate i se aplică, pe perioada în care își desfășoară activitatea la misiunile diplomatice, oficiile consulare și institutele culturale românești din străinătate, creșterile salariale aplicate la salariile de încadrare în lei, în țară.

(2) Unitățile trimitătoare suportă integral contribuțiile prevăzute de lege pentru angajat și pentru angajator, calculate în raport cu drepturile salariale corespunzătoare funcției pe care personalul este încadrat în țară, conform legislației în vigoare.

Art. 62. — (1) Soțul/soția care însoțește personalul trimis în misiune permanentă în străinătate și căruia/căreia i se suspendă raporturile de muncă sau raporturile de serviciu pe perioada respectivă beneficiază de stagii de cotizare utile la stabilirea pensiei, cu plata de către unitatea trimitătoare a contribuției la sistemul public de pensii, la nivelul ultimului salariu avut înaintea plecării. Baza lunară de calcul a contribuției nu poate depăși plafonul de trei salarii de bază minime brute pe țară.

(2) La încheierea misiunii permanente a personalului, soțul/soția care l-a însoțit la post are dreptul să solicite reintegrarea la autoritatea sau instituția publică, regia

autonomă sau societatea națională la care a fost încadrat/încadrată. Reintegrarea se acordă de drept solicitantului.

(3) Dacă reintegrarea soțului/soției nu este posibilă în termen de 90 de zile calendaristice de la data încheierii misiunii, salariatul unității trimitătoare beneficiază de o indemnizație lunară de sprijin, la nivelul salariului de bază minim brut pe țară, garantat în plată, pe o perioadă de maximum 6 luni.

Art. 63. — Membrii Corpului diplomatic și consular al României și cei care îndeplinesc funcții de execuție specifice, prevăzute în prezenta lege, aflați în activitate la data intrării în vigoare a acesteia, se consideră că îndeplinesc condițiile legale pentru funcția în care sunt încadrați.

Art. 64. — Drepturile salariale ale reprezentanților speciali ai statului român, trimiși în misiuni permanente sau temporare în străinătate, se stabilesc prin hotărâre a Guvernului.

Art. 65. — În măsura în care prezenta lege nu prevede altfel, dispozițiile sale se completează cu celelalte prevederi din cuprinsul actelor normative speciale referitoare la drepturile și obligațiile ce revin personalului trimis în misiune permanentă în străinătate de către ministere și celelalte organe și instituții de specialitate ale administrației publice centrale.

Art. 66. — Membrii Corpului diplomatic și consular al României beneficiază în țară de drepturile bănești prevăzute în actele normative privind Corpul diplomatic și consular al României și cele referitoare la funcționarul public.

Art. 67. — (1) Prevederile prezentei legi se aplică începând cu data de întâi a lunii următoare datei publicării în Monitorul Oficial al României, Partea I, cu excepția art. 5 alin. (1) lit. c), d), i), j) și a art. 14, care se aplică începând cu 1 ianuarie 2005.

(2) Indemnizația pentru plata taxei de școlarizare, prevăzută la art. 37 lit. f), se acordă începând cu anul școlar 2004—2005.

(3) Aplicarea, în anul 2004, a măsurilor prevăzute de prezenta lege se face cu încadrarea în cheltuielile de personal aprobate prin bugetul Ministerului Afacerilor Externe pe anul 2004 și al celorlalte unități trimitătoare.

(4) La data intrării în vigoare a prezentei legi se abrogă Ordonanța Guvernului nr. 65/1998 privind salarizarea unor categorii de diplomați, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 314 din 27 august 1998, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 81/2001, cu modificările ulterioare, precum și orice alte dispoziții contrare.

Art. 68. — Anexele nr. 1—5 fac parte integrantă din prezenta lege.

Această lege a fost adoptată de Parlamentul României, cu respectarea prevederilor art. 75 și ale art. 76 alin. (2) din Constituția României, republicată.

PREȘEDINTELE CAMEREI DEPUTAȚILOR
VALER DORNEANU

PREȘEDINTELE SENATULUI
NICOLAE VĂCĂROIU

București, 12 noiembrie 2004.
Nr. 495.

ANEXA Nr. 1

**SALARIIILE DE BAZĂ
pentru funcțiile diplomatice și consulare**

**Valoarea de referință sectorială:
1 ianuarie 2004 — 2.245.842 lei
1 octombrie 2004 — 2.380.592 lei**

Nr. crt.	Funcțiile diplomatice și consulare	Gradul profesional	Nivelul studiilor	Coeficientul de multiplicare
1.	Ambasador	Ambasador	S	8,50
2.	Ministru plenipotențiar	Ministru plenipotențiar	S	8,10
3.	Ministru-consilier	Ministru-consilier	S	6,90
4.	Consilier diplomatic, consul general	Consilier diplomatic, consul general	S	6,50
5.	Secretar I, consul	Secretar I, consul	S	6,10
6.	Secretar II, viceconsul	Secretar II, viceconsul	S	5,70
7.	Secretar III	Secretar III	S	5,40
8.	Atașat, agent consular	Atașat, agent consular	S	2,80

ANEXA Nr. 2

**SALARIIILE DE BAZĂ
pentru funcțiile specifice de execuție**

**Valoarea de referință sectorială:
1 ianuarie 2004 — 2.245.842 lei
1 octombrie 2004 — 2.380.592 lei**

Nr. crt.	Funcțiile diplomatice și consulare	Gradul profesional	Nivelul studiilor	Coeficientul de multiplicare
1.	Consilier relații, interpret relații I	Consilier relații, interpret relații I	S	4,00
2.	Consilier relații, interpret relații II	Consilier relații, interpret relații II	S	3,50
3.	Consilier relații, interpret relații III	Consilier relații, interpret relații III	S	3,20
4.	Referent relații, referent comunicații, curier diplomatic I	Referent relații, referent comunicații, curier diplomatic I	S SSD PL M	2,80 2,60 2,30 2,20
5.	Referent relații, referent comunicații, curier diplomatic II	Referent relații, referent comunicații, curier diplomatic II	S SSD PL M	2,60 2,30 2,20 1,50
6.	Cancelarist relații I	Cancelarist relații I	PL M	2,30 2,20
7.	Cancelarist relații II	Cancelarist relații II	PL M	2,20 1,50

ANEXA Nr. 3

**INDEMNIZAȚII DE CONDUCERE
corespunzătoare funcțiilor de conducere exercitate de personalul încadrat pe funcții diplomatice și consulare și pe funcții specifice Ministerului Afacerilor Externe**

Nr. crt.	Funcția	Indemnizația de conducere în procente din salariul de bază (%)
1.	Director general, secretar general	55
2.	Director, director de cabinet, secretar general adjunct	50
3.	Director adjunct	40
4.	Șef serviciu	30
5.	Șef birou	25

NOTĂ:

Secretarul general este salarizat cu coeficientul de multiplicare prevăzut în anexa nr. 1 la nr. crt. 1, la care se adaugă o indemnizație de conducere prevăzută la nr. crt. 1 din prezenta anexă.

Secretarul general adjunct este salarizat cu coeficientul de multiplicare prevăzut în anexa nr. 1 la nr. crt. 3, la care se adaugă o indemnizație de conducere prevăzută la nr. crt. 2 din prezenta anexă.

**NOMENCLATORUL FUNCȚIILOR ȘI COEFICIENȚII DE IERARHIZARE
pentru determinarea salariilor în valută pentru personalul trimis în misiune permanentă în străinătate**

Nr. crt.	Funcția de încadrare la misiune	Nivelul studiilor	Coefficientul de ierarhizare
1.	Ambasador, emisar special pentru zonele de conflict armat, reprezentant special SECI	S	4,20
2.	Consul general-șef al unui consulat general, ministru plenipotențiar	S	3,90
3.	Ministru-consilier, reprezentant diplomatico-militar pe lângă organizațiile internaționale, director institut cultural	S	3,80
4.	Consilier diplomatic clasa I, consilier economic clasa I, atașat apărare clasa I, atașat de afaceri interne clasa I, atașat pe probleme de muncă și sociale clasa I, șef birou presă clasa I, director centru de informare, director adjunct institut cultural	S	3,00
5.	Consilier diplomatic clasa a II-a, consilier economic clasa a II-a, atașat apărare clasa a II-a, atașat de afaceri interne clasa a II-a, atașat pe probleme de muncă și sociale clasa a II-a, șef birou presă clasa a II-a, reprezentant militar	S	2,80
6.	Secretar I clasa I, secretar economic I clasa I, economist principal clasa I, atașat apărare adjunct clasa I, atașat de afaceri interne adjunct clasa I, atașat pe probleme de muncă și sociale adjunct clasa I, consul clasa I	S	2,50
7.	Secretar I clasa a II-a, secretar economic I clasa a II-a, economist principal clasa a II-a, atașat apărare adjunct clasa a II-a, atașat de afaceri interne adjunct clasa a II-a, atașat pe probleme de muncă și sociale adjunct clasa a II-a, consul clasa a II-a	S	2,40
8.	Secretar II clasa I, secretar economic II clasa I, economist clasa I, viceconsul clasa I, șef birou turism clasa I	S	2,30
9.	Secretar II clasa a II-a, secretar economic II clasa a II-a, corespondent de presă clasa I, economist clasa a II-a, șef serviciu administrativ clasa I, viceconsul clasa a II-a	S	2,20
10.	Secretar III clasa I, secretar economic III clasa I, secretar militar, șef serviciu administrativ clasa a II-a, consilier relații clasa I, referent principal relații clasa I, șef birou turism clasa a II-a, corespondent de presă clasa a II-a, referent principal comunicații clasa I	S	2,10
11.	Secretar III clasa a II-a, secretar economic III clasa a II-a, consilier relații clasa a II-a, referent principal relații clasa a II-a, referent principal comunicații clasa a II-a	S	2,00
12.	Atașat clasa I, atașat pe probleme de muncă și sociale adjunct clasa I, referent relații clasa I, bibliotecar principal, agent consular clasa I, referent comunicații clasa I	S	1,80

*) Tabelul este reprodus în facsimil.

Nr. crt.	Funcția de încadrare la misiune	Nivelul studiilor	Coefficientul de ierarhizare
13.	Atașat clasa a II-a, atașat pe probleme de muncă și sociale adjunct clasa a II-a, agent consular clasa a II-a, referent relații clasa a II-a, referent comunicații clasa a II-a	S	1,70
14.	Șef birou administrativ	M	1,70
15.	Contabil principal, referent transmitere	M	1,65
16.	Contabil, cancelarist, bibliotecar	M	1,50
17.	Secretar-dactilograf principal, stenodactilograf principal, funcționar consular principal, referent de specialitate I	M	1,50
18.	Funcționar consular, intendent I, referent de specialitate II	M	1,30
19.	Funcționar administrativ, secretar-dactilograf, stenodactilograf, referent relații, intendent II	M	1,25
20.	Dactilograf, telexist, șofer I, muncitor calificat	M	1,20
21.	Funcționar administrativ II	M	1,10
22.	Șofer II, muncitor calificat II	G	1,10
23.	Portar I	G	1,00
24.	Îngrijitor	G	0,90

NOTĂ:

1. La trimiterea în misiune, încadrarea în clasa I a funcției se face în cazul personalului care a mai fost trimis minimum un an în misiune permanentă în străinătate, în aceeași funcție sau într-o funcție ierarhizată cel puțin cu același coeficient de ierarhizare. Începând cu data intrării în vigoare a prezentelor reglementări, pentru personalul aflat în misiune, care este avansat în funcție, încadrarea pe noua funcție se face la clasa a II-a.

Trecerea personalului la clasa I se face cu respectarea condiției de vechime prevăzute la alineatul precedent.

2. La misiunile unde nu se justifică utilizarea unor funcții distincte, acestea pot fi comasate. Salariul funcției de încadrare a persoanei numite se va stabili ținându-se seama de sarcinile preponderente, de pregătirea profesională și de vechimea în specialitate.

3. Funcțiile și asimilarea acestora sau coeficienții de ierarhizare ai funcțiilor, altele decât cele prevăzute în prezenta anexă, specifice unor ministere, altor organe și instituții de specialitate ale administrației publice centrale, se stabilesc prin hotărâre a Guvernului.

TABEL

cuprinzând rutele*), distanțele și durata estimative ale transportului cu autoturismele
la și de la reprezentanțele oficiale ale României în străinătate

Nr. crt.	Ruta	Distanța (km)	Durata -zile-	
			Parcurs extern	Parcurs intern
1.	Budapesta-Oradea-București	890	-	1
2.	Praga-Budapesta-Oradea-București	1.460	2	1
3.	Berlin-Praga-Budapesta-București	1.810	3	1
4.	Bratislava-Budapesta-București	1.110	1	1
5.	Bonn-Stuttgart-München-Viena-Budapesta-București	2.160	3	1
6.	München-Viena-Budapesta-București	1.600	2	1
7.	Viena-Budapesta-București	1.150	1	1
8.	Berna-Zürich-Viena-Budapesta-București	2.030	3	1
9.	Geneva-Berna-Zürich-Viena-Budapesta-București	2.200	3	1
10.	Paris-Strasbourg-Karlsruhe-Stuttgart-München-Viena-Budapesta-București	2.420	4	1
11.	Strasbourg-Stuttgart-München-Viena-Budapesta-București	1.970	3	1
12.	Marsilia-Milano-Mestre-Gorizia-Ljubljana-Zagreb-Belgrad-București	2.290	3	1
13.	Bruxelles-München-Viena-Budapesta-București	2.400	4	1
14.	Haga-Utrecht-München-Viena-Budapesta-București	2.440	4	1
15.	Luxemburg-Karlsruhe-München-Viena-Budapesta-București	2.170	3	1
16.	Londra-Dover-Ostende-Bruxelles-München-Viena-Budapesta-București	2.720	4	1
17.	Dublin-Dun Loaghaire-Holyhead-Birmingham-Londra-Dover-Ostende-Bruxelles-München-Viena-Budapesta-București	2.990	5	1
18.	Roma-Bologna-Mestre-Gorizia-Ljubljana-Zagreb-Belgrad-București	2.020	3	1
19.	Milano-Verona-Mestre-Gorizia-Ljubljana-Zagreb-Belgrad-București	1.760	2	1
20.	Veneția-Mestre-Ljubljana-Zagreb-Belgrad-București	1.500	2	1
21.	Belgrad-Timișoara-București	720	-	1
22.	Zagreb-Belgrad-Timișoara-București	1.100	1	1
23.	Ljubljana-Zagreb-Belgrad-Timișoara-București	1.230	1	1
24.	Tirana-Skhoder-Pristina-Nis-Vidin-Calafat-București	990	1	-
25.	Sofia-Ruse-Giurgiu-București	430	-	-
26.	Atena-Sofia-Ruse-Giurgiu-București	1.300	2	-

¹⁾ Anexa nr. 5 este reprodusă în facsimil.

27.	Istanbul-Edirne-Stara Zagora-Kazanlâc-Târnovo-Ruse-Bucureşti	700	1	-
28.	Ankara-Istanbul-Edirne-Stara Zagora-Kazanlâc-Târnovo-Ruse-Bucureşti	1.120	2	-
29.	Varşovia-Cracovia-Miskolc-Debrecen-Oradea-Bucureşti	1.480	2	1
30.	Nicosia-Famagusta-Mersin-Adana-Ankara-Istanbul-Stara Zagora-Târnovo-Ruse-Bucureşti	1.660	3	-
31.	Copenhaga-Gedser-Warnemüde-Berlin-Praga-Budapesta-Bucureşti	2.190	3	1
32.	Stockholm-Malmö-Trelleborg-Sassnitz (Rugen)-Berlin-Praga-Budapesta-Bucureşti	2.680	4	1
33.	Helsinki-St.Petersburg-Tallin-Riga-Kaliningrad-Varşovia-Cracovia-Miskolc-Debrecen-Oradea-Bucureşti	3.100	5	1
34.	Tallin-Riga-Kaliningrad-Varşovia-Cracovia-Miskolc-Debrecen-Bucureşti	2.360	4	1
35.	Moscova-Tula-Kiev-Zitomir-Vinita-Cernăuţi-Buzău-Bucureşti	1.920	3	1
36.	Kiev-Zitomir-Vinita-Cernăuţi-Buzău-Bucureşti	1.040	1	1
37.	Minsk-Bobruisk-Gomel-Kiev-Zitomir-Vinita-Cernăuţi-Buzău-Bucureşti	1.610	2	1
38.	Vilnius-Minsk-Gomel-Kiev-Zitomir-Vinita-Cernăuţi-Buzău-Bucureşti	1.810	2	1
39.	Riga-Kaliningrad-Varşovia-Cracovia-Miskolc-Debrecen-Oradea-Bucureşti	2.050	3	1
40.	Chişinău-Kotovsk-Huşi-Bârlad-Focşani-Buzău-Bucureşti	440	-	-
41.	Odessa-Sărata-Bolgrad-Reni-Galaţi-Bucureşti	540	-	1
42.	Oslo-Göteborg-Malmö-Trelleborg-Sassnitz (Rugen)-Berlin-Praga-Budapesta-Oradea-Bucureşti	2.650	4	1
43.	Madrid-Barcelona-Marsilia-Milano-Mestre-Gorizia-Ljubljana-Zagreb-Belgrad-Bucureşti	3.490	6	1
44.	Lisabona-Madrid-Barcelona-Marsilia-Milano-Mestre-Gorizia-Ljubljana-Zagreb-Belgrad-Bucureşti	4.130	7	1
45.	Salonic-Sofia-Ruse-Bucureşti	740	1	-
46.	La Valetta-Siracusa-Catania-Messina-Taranto-Otranto-Igumenitsa-Gianitsa-Sofia-Bucureşti	1.880	4	-
47.	Tunis-Trapani-Palermo-Taranto-Otranto-Igumenitsa-Gianitsa-Sofia-Bucureşti	2.060	4	-
48.	Tripoli-Tunis-Trapani-Palermo-Taranto-Otranto-Igumenitsa-Gianitsa-Sofia-Bucureşti	2.900	6	-
49.	Rabat-Ceuta-Algeciras-Valencia-Marsilia-Milano-Gorizia-Ljubljana-Zagreb-Belgrad-Bucureşti	4.270	7	1
50.	Alger-Alicante-Barcelona-Marsilia-Milano-Gorizia-Ljubljana-Zagreb-Belgrad-Bucureşti	3.210	5	1
51.	Alexandria-Ismailia-Khan Yunis-Haifa-Adana-Ankara-Istanbul-Stara Zagora-Târnovo-Ruse-Bucureşti	3.050	6	-

52.	Cairo-Ismailia-Haifa-Adana-Istanbul-Stara Zagora-Târnovo-Ruse-Bucureşti	2.870	6	-
53.	Tel Aviv - Haifa - Adana -Istanbul - Stara Zagora - Târnovo - Ruse - Bucureşti	2.390	5	-
54.	Beirut - Adana - Istanbul - Stara Zagora - Târnovo - Ruse - Bucureşti	2.210	4	-
55.	Damasc - Beirut - Adana -Istanbul - Stara Zagora - Târnovo - Ruse - Bucureşti	2.250	4	-
56.	Amman - Damasc - Beirut - Adana - Istanbul - Târnovo - Ruse - Bucureşti	2.490	5	-
57.	Teheran - Tabriz - Bazargan -Ankara - Istanbul - Târnovo -Ruse - Bucureşti	3.500	7	-
58.	Din alte oraşe de reşedinţă ale reprezentanţelor României la şi de la Bucureşti	4.500	8	-

*)Rutele prevăzute în prezenta anexă au caracter orientativ

NOTĂ:

1. Cheltuielile pentru cazare sunt admise la decontare după parcurgerea unei distanţe zilnice de minimum 500 km.
2. Cheltuielile pentru carburanţi se decontează în funcţie de consumul specific al autoturismului, dar nu mai mult de 10 l/100 km.

PREŞEDINTELE ROMÂNIEI

DECRET

**pentru promulgarea Legii privind salarizarea
şi alte drepturi băneşti ale personalului
din administraţia centrală a Ministerului Afacerilor Externe
şi de la misiunile diplomatice, oficiile consulare
şi institutele culturale româneşti din străinătate**

În temeiul prevederilor art. 77 alin. (1) şi ale art. 100 alin. (1) din Constituţia României, republicată,

Preşedintele României d e c r e t e a z ă:

Articol unic. — Se promulgă Legea privind salarizarea şi alte drepturi băneşti ale personalului din administraţia centrală a Ministerului Afacerilor Externe şi de la misiunile diplomatice, oficiile consulare şi institutele culturale româneşti din străinătate şi se dispune publicarea acestei legi în Monitorul Oficial al României, Partea I.

PREŞEDINTELE ROMÂNIEI
ION ILIESCU

Bucureşti, 11 noiembrie 2004.
Nr. 930.

ACTE ALE CURȚII EUROPENE A DREPTURILOR OMULUI**CURTEA EUROPEANĂ A DREPTURILOR OMULUI****HOTĂRÂREA**

din 27 mai 2003

**În cauza Crișan împotriva României*)
(Cererea nr. 42930/98)**

În cauza Crișan împotriva României,
Curtea Europeană a Drepturilor Omului (Secția a II-a), statuând în cadrul unei camere formată din: J.-P. Costa, președinte, L. Loucaides, C. Bîrsan, K. Jungwiert, V. Butkevych, W. Thomassen, A. Mularoni, judecători; și T.L. Early, grefier adjunct de secție,
după deliberarea ce a avut loc în camera de consiliu, la data de 6 mai 2003,
pronunță hotărârea următoare, adoptată la aceeași dată:

PROCEDURA

1. La originea cauzei se află cererea nr. 42930/98, îndreptată împotriva României, prin care un cetățean al acestui stat, domnul Ioan Crișan („reclamantul”), a sesizat Comisia Europeană a Drepturilor Omului („Comisia”) la data de 24 iunie 1998, în temeiul fostului articol 25 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale (Convenția).

2. Reclamantul este reprezentat în fața Curții de doamna E. Crângariu, avocată în Baroul București. Guvernul român (Guvernul) este reprezentat de agentul guvernamental, doamna C. I. Tarcea.

3. Reclamantul invocă, în special, încălcarea dreptului său de acces la justiție, garantat de art. 6 alin. 1 din Convenție, având în vedere refuzul instanțelor interne de a examina legalitatea unei decizii emise de o autoritate administrativă pe motivul modificării, pe durata procedurii, a legislației referitoare la competența instanțelor.

4. Cererea a fost transmisă Curții la 1 noiembrie 1998, data intrării în vigoare a Protocolului nr. 11 la Convenție (conform art. 5 alin. 2 din Protocolul nr. 11 la Convenție).

5. Cererea a fost repartizată primei secții a Curții (conform art. 52 alin. 1 din Regulament). În cadrul acestei secții, camera desemnată să examineze cererea (conform art. 27 alin. 1 din Convenție) a fost constituită potrivit art. 26 alin. 1 din Regulament.

6. La data de 1 noiembrie 2001, Curtea a modificat structura secțiilor sale (art. 25 alin. 1 din Regulament). Cererea a fost repartizată celei de-a doua secții a Curții, reorganizată astfel (art. 52 alin. 1).

7. Prin decizia din 10 septembrie 2002, Curtea a declarat cererea admisibilă.

8. Reclamantul și Guvernul au depus observații scrise cu privire la fondul cauzei (conform art. 59 alin. 1 din Regulament).

ÎN FAPT**I. CIRCUMSTANȚELE CAUZEI**

9. Reclamantul, Ioan Crișan, este cetățean român, născut în 1932 și are domiciliul în București. El este reprezentat în fața Curții de doamna E. Crângariu, avocată în Baroul București.

Circumstanțele cauzei

10. În 1990, reclamantul a solicitat Comisiei de aplicare (numită în continuare *Comisia*) a Decretului-lege nr. 118/1990 să constate că el fusese persecutat din motive politice în timpul regimului comunist și să îi acorde drepturile cuvenite în temeiul decretului sus-menționat. El a arătat că între 1973 și 1980 și între 1977 și 1987 a fost anchetat de poliție și concediat din motive politice.

11. Prin decizia din 22 aprilie 1991, Comisia i-a respins cererea.

12. La o dată neprecizată, reclamantul a contestat această decizie la Tribunalul Municipiului București. El și-a întemeiat contestația pe articolul 9 din Decretul-lege nr. 118/1990, conform căruia persoana interesată putea face contestație la tribunal împotriva deciziei Comisiei.

13. În 1993, reclamantul a solicitat din nou Comisiei să constate că fusese persecutat în timpul regimului comunist și să îi acorde drepturile cuvenite. El a arătat că fusese internat abuziv într-un spital psihiatric între 1973 și 1981.

14. Prin decizia din 6 ianuarie 1994, Comisia a admis noua sa cerere. Comisia a constatat, mai întâi, că, între 1973 și 1981, reclamantul fusese internat din motive politice în spitale psihiatrice, timp de două luni și 25 de zile. Aceasta a apreciat, prin urmare, că reclamantul întrunește condițiile prevăzute de articolul 1 din Decretul-lege nr. 118/1990 pentru recunoașterea statutului de persoană persecutată din motive politice și i-a acordat acestuia o indemnizație lunară cu acest titlu.

15. Reclamantul a contestat această decizie la Tribunalul Municipiului București. El s-a plâns în special de faptul că nu toate probele prin care el intenționa să dovedească numărul efectiv de zile pe care le petrecuse internat în mod abuziv în spitale psihiatrice fuseseră admise de către Comisie.

*) Hotărârea din 27 mai 2003 este reprodusă în facsimil.

16. La data de 26 septembrie 1995, Tribunalul Municipiului București a hotărât să conexeze cele două contestații introduse de reclamant împotriva deciziilor pronunțate de Comisie la 22 aprilie 1991, respectiv, 6 ianuarie 1994.

17. Prin decizia din 21 octombrie 1997, tribunalul a respins cele două contestații conexe, declarându-le inadmisibile. Acesta a constatat, mai întâi, că Guvernul a adoptat, la 10 septembrie 1997, Ordonanța de urgență nr. 41 pentru modificarea și completarea Decretului-lege nr. 118/1990, care a modificat parțial acest decret. Tribunalul a subliniat apoi faptul că această ordonanță a intrat în vigoare la data publicării sale în „Monitorul Oficial” și anume, la 7 septembrie 1997 și că ea a abrogat în mod expres articolul 9 din Decretul-lege nr. 118/1990, potrivit căruia persoana interesată poate contesta decizia Comisiei în fața unei instanțe.

În final, tribunalul a arătat că ordonanța nu cuprindea nici o precizare referitoare la contestațiile aflate în curs în fața unei instanțe și a decis, prin urmare, să se declare necompetentă de a se pronunța în cazul contestațiilor introduse de reclamant, acestea nemaifiind prevăzute de lege drept căi de atac împotriva deciziilor Comisiei.

18. Reclamantul a făcut recurs împotriva acestei hotărâri. El a subliniat faptul că tribunalul a încălcat principiul neretroactivității legii civile, prevăzut de Codul civil.

19. Prin hotărârea definitivă din 13 februarie 1998, Curtea de Apel a confirmat decizia tribunalului. Aceasta a respins recursul introdus de reclamant, cu motivarea că tribunalele nu au competența de a modifica legalitatea deciziilor Comisiei, având în vedere amendarea Decretului-lege nr. 118/1990 prin Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 41/1997.

II. DREPTUL INTERN APLICABIL

1. Decretul-lege nr. 118/1990 privind acordarea unor drepturi persoanelor persecutate din motive politice de dictatura instaurată cu începere de la 6 martie 1945, precum și celor deportate în străinătate ori constituite în prizonieri

Articolul 5

„(...) se înființează în fiecare județ și în municipiul București câte o comisie alcătuită din președinte și cel mult 6 membri.

Președintele trebuie să fie jurist. Din comisie fac parte 2 reprezentanți ai direcțiilor de muncă și ocrotiri sociale și cel mult 4 reprezentanți ai Asociației foștilor deținuți politici și victime ale dictaturii.

Pentru coordonarea activității comisiilor județene, se înființează o comisie centrală alcătuită din câte un reprezentant al Ministerului Justiției, Ministerului Muncii și Ocrotirilor Sociale și 5 reprezentanți ai Asociației foștilor deținuți politici și victime ale dictaturii.”

Articolul 9

„(...) Comisia este obligată să se pronunțe asupra cererii în termen de cel mult 30 de zile de la sesizare, printr-o hotărâre motivată.

Împotriva hotărârii, persoana interesată sau direcțiile de muncă și protecție socială pot face contestație la tribunalul județean sau al municipiului București în termen de 15 zile de la comunicarea hotărârii către aceștia.

Hotărârea tribunalului este definitivă.”

2. Ordonanța de urgență nr. 41/1997 din 10 iulie 1997 pentru modificarea și completarea Decretului-lege nr. 118/1990

Articolul II

„Articolul 9 din Decretul-lege nr. 118/1990 se abrogă la data intrării în vigoare a prezentei ordonanțe de urgență.”

3. Legea nr. 55 din 2 martie 1998 privind aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 41/1997 (publicată în „Monitorul Oficial” la 9 martie 1998)

„7. Articolul 10 din Decretul-lege nr. 118/1990 va avea următorul cuprins: [...] 5. Împotriva deciziei persoana interesată poate face contestație potrivit Legii contenciosului administrativ nr. 29/1990.”

4. Legea contenciosului administrativ nr. 29 din 7 noiembrie 1990

Articolul 5

„(...) cel care se consideră vătămat [printr-un act administrativ] se va adresa pentru apărarea dreptului său, în termen de 30 de zile de la data când i s-a comunicat actul administrativ (...), autorității emitente (...) În cazul în care cel care se consideră vătămat nu este mulțumit de soluția dată reclamației sale, el poate sesiza tribunalul în termen de 30 de zile de la comunicarea soluției. [...]

În toate cazurile, introducerea cererii la tribunal nu se va putea face mai târziu de un an de la data comunicării actului administrativ a cărui anulare se cere.”

ÎN DREPT

I. Cu privire la pretinsa încălcare a articolului 6 alineatul 1 din Convenție

20. Reclamantul susține încălcarea dreptului său de acces la justiție, având în vedere refuzul instanțelor de a examina legalitatea deciziilor pronunțate de Comisie. El invocă articolul 6 alineatul 1 din Convenție, ale cărui prevederi pertinente dispun:

„Orice persoană are dreptul la judecarea în mod echitabil, (...) de către o instanță independentă și imparțială (...), care va hotărî fie asupra încălcării drepturilor și obligațiilor sale cu caracter civil (...).”

21. Guvernul consideră că reclamantul nu a suferit o încălcare a dreptului de acces la justiție, din moment ce Ordonanța de urgență nr. 41/1997 a anulat o cale specială de atac, permițând aplicarea unei căi ordinare de atac și anume Legea contenciosului administrativ (Legea nr. 29 din 7 noiembrie 1990). Acesta subliniază, de asemenea, că dreptul reclamantului nu a fost încălcat, ci doar procedura de valorificare a acestuia s-a modificat. Guvernul estimează, în final, că această reformă legislativă a avut ca scop eficientizarea sistemului prin anularea procedurilor speciale și că nu a fost menită să favorizeze una din părți în detrimentul celeilalte.

22. Reclamantul consideră, dimpotrivă, că, în cazul său, substanța dreptul de acces la justiție a fost încălcat, în sensul art. 6 alin. 1 din Convenție. El arată, în această privință, că sus-numita Comisie nu oferea garanțiile unei instanțe, în sensul art. 6 alin. 1 menționat anterior. Or, nici una din jurisdicțiile sesizate în legătură cu contestațiile împotriva deciziilor autorității administrative în cauză nu a analizat temeiul acestora.

Mai mult, el consideră că nu e vorba de o simplă modificare a procedurii menită să-i valorifice dreptul, așa cum pretinde Guvernul, căci, dacă ar fi așa, instanțele către care el și-a adresat contestațiile a fi trebuit să își decline competența în favoarea contenciosului administrativ și nu să respingă contestațiile, declarându-le inadmisibile.

23. Curtea observă că procedura în litigiu are ca obiect legalitatea celor două decizii ale Comisiei referitoare la drepturile reclamantului care decurg din statutul său de persoană persecutată din motive politice în timpul regimului comunist, drepturi care au, în mod incontestabil, un caracter civil, în sensul alineatului 1 al articolului 6 sus-menționat.

24. Curtea reamintește că, fiind vorba de decizii cu privire la drepturi și obligații cu caracter civil, articolul 6 alineatul 1 din Convenție dispune ca deciziile luate de autorități administrative care nu îndeplinesc cerințele acestei dispoziții să fie supuse controlului ulterior al unui organ judecătoresc cu depline competențe (conform hotărârii în cauza *Ortenberg împotriva Austriei*, din 25 noiembrie 1994, seria A nr. 295-B, p. 49-50, alin. 31; hotărârii în cauza *Stallinger și Kuso împotriva Austriei*, din 23 aprilie 1997, Culegere de hotărâri și decizii 1997-II, p. 679-680, alin. 51).

25. În speță, Curtea reține că sus-numita Comisie, care s-a pronunțat la 22 aprilie 1991 și 6 ianuarie 1994 cu privire la drepturile reclamantului ce rezultă din statutul său de persoană persecutată, alcătuită exclusiv din funcționari ai Direcției de muncă și protecție socială și din reprezentanți ai Asociației foștilor deținuți politici și aflată sub controlul unei comisii centrale formate din reprezentanți ai Ministerului Justiției și ai Ministerului Muncii și Protecției Sociale, în temeiul articolului 5 din Decretul-lege nr. 118/1990, nu îndeplinește condiția de independență față de executiv și față de părți și nu poate, prin urmare, să îndeplinească rolul unei „instanțe”, în înțelesul art. 6 alin. 1 menționat anterior (conform *mutatis mutandis*, hotărârii *Sramek împotriva Austriei*, din 22 octombrie 1984, seria A nr. 84, p. 17, alin. 42). Din acestea rezultă că, pentru ca cerințele impuse de art. 6 alin. 1 din Convenție să fie îndeplinite, persoana interesată trebuie să supună deciziile luate de autoritatea administrativă în cauză controlului ulterior al unui organ judecătoresc cu depline competențe.

26. Or, Curtea remarcă, în această privință, că instanțele sesizate de reclamant printr-o contestație împotriva deciziilor Comisiei care s-a pronunțat cu privire la drepturile sale cu caracter civil s-au declarat incompetente să verifice legalitatea acestor decizii, motivând aceasta prin modificarea, pe parcursul procedurii, a legislației privitoare la competența instanțelor.

27. Curtea admite că reforma legislativă realizată prin Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 41/1997 din 10 iulie 1997 și de Legea nr. 55 din 2 martie 1998 de aprobare a ordonanței nu a avut ca scop, așa cum subliniază Guvernul, influențarea soluționării litigiului adus de reclamant în fața instanțelor naționale, având în vedere că aceasta nu viza, în mod evident, să acorde mai multe șanse de succes uneia din părți în detrimentul celeilalte (*a contrario*, hotărârea *Zielinski și Pradal și Gonzales și alții împotriva Franței*, din 28 octombrie 1999, Culegere 1999-VII, alin. 57). Totuși, noua procedură introdusă prin dispozițiile legislative sus-menționate și aplicarea sa în speță de către instanțe a determinat, în cauză, imposibilitatea reclamantului de a supune deciziile emise de o autoritate administrativă care nu îndeplinește exigențele unei „instanțe”, în sensul articolului 6 alineatul 1 din Convenție, verificării ulterioare a unui organ judecătoresc.

28. Pe de altă parte și ținând cont că Guvernul afirmă că a fost vorba doar de o schimbare a procedurii ce trebuie urmată de reclamant, având în vedere că reforma legislativă a permis aplicarea căii de recurs ordinare și anume, a acțiunii în contencios administrativ în temeiul articolului 5 din Legea nr. 29 din 7 septembrie 1990, Curtea observă că a examinat deja acest argument al Guvernului în etapa examinării admisibilității cererii, atunci când a concluzionat că eficacitatea utilizării, de către reclamant, a unei astfel de căi de recurs era departe de a fi stabilită cu suficientă certitudine, luând în considerare

circumstanțele speciale ale cauzei. Or, Curtea nu distinge în cauză elemente noi care să îi permită să ajungă, în această etapă, la o concluzie diferită.

29. În lumina celor prezentate, Curtea consideră că imposibilitatea instanțelor de a examina legalitatea deciziilor autorității administrative referitoare la drepturile cu caracter civil ale reclamantului, pe motivul modificării, pe durata procedurii, a legislației în materia competenței instanțelor, încalcă substanța dreptului reclamantului de acces la justiție.

30. Prin urmare, a avut loc o încălcare a art. 6 alin. 1 din Convenție.

II. Cu privire la pretinsa încălcare a articolului 13 din Convenție

31. Reclamantul se plânge că nu a dispus de un recurs eficace, în scopul obținerii drepturilor garantate prin Decretul-lege nr. 118/1990. El invocă articolul 13 din Convenție, care dispune că:

„Orice persoană, ale cărei drepturi și libertăți recunoscute de prezenta Convenție au fost încălcate, are dreptul să se adreseze efectiv unei instanțe naționale, chiar și atunci când încălcarea s-ar datora unor persoane care au acționat în exercitarea atribuțiilor lor oficiale.”

32. Curtea reamintește că, atunci când dreptul revendicat este un drept cu caracter civil, art. 6 alin. 1 reprezintă *lex specialis* în raport cu art. 13, ale cărui garanții sunt incluse în principiu în acesta. Dat fiind că plângerea reclamantului a fost deja examinată pe terenul art. 6 alin. 1 din Convenție, Curtea nu consideră necesar să analizeze și incidența în cauză a art. 13 (a se vedea hotărârea C.E.D.O. în cauza *Kudla împotriva Poloniei*, cererea nr.30210/96, C.E.D.O. 2000-XI, alin. 146).

III. Cu privire la aplicarea articolului 41 din Convenție

33. Conform articolului 41 din Convenție:

„În cazul în care Curtea declară că a avut loc o încălcare a Convenției sau a Protocoalelor sale și dacă dreptul intern al înaltei părți contractante nu permite decât o înlăturare incompletă a consecințelor acestei încălcări, Curtea acordă părții lezate, dacă este cazul, o reparație echitabilă.”

A. Prejudiciul material și moral

34. Reclamantul solicită un prejudiciu material de 110.000 dolari SUA (USD), reprezentând diferența între salariul pe care ar fi trebuit să îl primească în calitate de cercetător și pensia care i s-a acordat între 1 decembrie 1973 și 1 iunie 1994. El solicită în plus despăgubiri pentru prejudiciu moral în valoare de 100.000 USD, cu scopul de a evita în viitor noi încălcări ale drepturilor prevăzute de Convenție.

35. Guvernul se opune acordării sumelor solicitate de reclamant. Acesta remarcă, în această privință, că reclamantul pretinde despăgubirea pentru un prejudiciu material care s-a produs înainte de sesizarea instanțelor interne și, mai mult chiar, înainte de ratificarea Convenției de către România. Guvernul apreciază, de asemenea, că cererea reclamantului de acordare de despăgubiri pentru prejudiciu moral este incompatibilă cu noțiunea europeană de ordine publică, care se opune acordării de despăgubiri de natură punitivă și preventivă.

36. Curtea reține ca unic temei în acordarea unei satisfacții echitabile în speță faptul că reclamantul nu a beneficiat de accesul la justiție pentru a contesta deciziile Comisiei care s-a pronunțat asupra drepturilor sale cu caracter civil. Curtea n-ar putea să speculeze care ar fi fost rezultatul procesului în caz contrar, dar nu consideră nerezonabilă aprecierea că persoana interesată a suferit o pierdere reală de șansă (conform hotărârii în cauza *Pelissier și Sassi împotriva Franței*, cererea nr. 25444/94, C.E.D.O. 1999-II, alin. 80). Pronunțându-se în echitate, așa cum o cere art. 41, Curtea îi acordă suma globală de 4.000 euro pentru toate prejudiciile.

B. Cheltuieli de judecată

37. Reclamantul solicită 1.000 USD cu titlu de cheltuieli de judecată, justificați după cum urmează: 250 USD pentru fiecare din etapele procedurii în fața instanțelor interne și 500 USD pentru procedura inițiată în fața organelor Convenției.

38. Guvernul este de acord cu restituirea cheltuielilor justificate și proporționale legate de procedura în fața instanțelor interne și în fața Curții.

39. Curtea reamintește că, potrivit jurisprudenței sale, plata cheltuielilor de judecată în temeiul art. 41 presupune ca aceste cheltuieli să fie dovedite ca reale și necesare și, în plus, să aibă un nivel rezonabil (hotărârea în cauza *Iatridis împotriva Greciei* (satisfacție echitabilă), cererea nr. 31107/96, C.E.D.O. 2000-XI, alin. 54). În plus, cheltuielile de judecată pot fi recuperate doar în măsura în care se raportează la încălcarea constatată (*Beleyer împotriva Italiei* (satisfacție echitabilă), nr. 33202/96, hotărârea din 28 mai 2002, alin. 27).

40. Aplicând aceste criterii prezentei cauze și pronunțându-se în echitate, așa cum o cere art. 41 din Convenție, Curtea hotărăște să acorde reclamantului 600 euro cu titlu de cheltuieli de judecată.

C. Majorări de întârziere

41. Curtea hotărăște să aplice majorări de întârziere echivalente cu rata dobânzii pentru facilitatea de credit marginal practică de Banca centrală europeană, la care se vor adăuga 3 puncte procentuale.

PENTRU ACESTE MOTIVE, CURTEA, ÎN UNANIMITATE:

1. hotărăște că a fost încălcat articolul 6 alineatul 1 din Convenție;
2. hotărăște că nu este necesar să se pronunțe asupra capătului de cerere fondat pe articolul 13 din Convenție;
3. hotărăște că:
 - a. statul pârât trebuie să plătească reclamantului, în termen de 3 luni de la data rămânerii definitive a hotărârii, conform art. 44 alin. 2 din Convenție, 4.000 euro cu titlu de prejudiciu material și moral și 600 euro pentru cheltuieli de judecată, care urmează să fie plătite în lei, conform ratei de schimb aplicabile la momentul plății;
 - b. această sumă va fi majorată, începând de la data expirării termenului menționat până la momentul efectuării plății, cu o dobândă simplă de întârziere egală cu dobânda minimă pentru împrumut practică de Banca centrală europeană, valabilă în această perioadă, la aceasta adăugându-se o majorare cu 3 puncte procentuale;
4. respinge cererea de acordare a unei satisfacții echitabile pentru surplus.

Redactată în limba franceză și comunicată în scris la data de 27 mai 2003, în aplicarea art. 77 alin. 2 și 3 din Regulamentul Curții.

R E P U B L I C Ă R I

O R D O N A N Ț A G U V E R N U L U I N r. 102/2000*)

privind statutul și regimul refugiaților în România

CAPITOLUL I

Dispoziții generale

Art. 1. — În condițiile prezentei ordonanțe, străinilor li se poate acorda una dintre următoarele forme de protecție:

- a) statutul de refugiat;
- b) protecție umanitară condiționată;
- c) protecție umanitară temporară.

Art. 2. — (1) Statutul de refugiat se poate acorda la cerere străinului care, în urma unei temeri bine întemeiate de a fi persecutat pe considerente de rasă, religie,

naționalitate, apartenență la un anumit grup social sau opinie politică, se află în afara țării sale de origine și care nu poate primi sau, ca urmare a acestei temeri, nu dorește protecția acestei țări.

(2) Prin termenul *țară de origine*, în cazul unei persoane care deține mai multe cetățenii, se înțelege fiecare țară al cărei cetățean este, iar în cazul unei persoane fără cetățenie, țara în care acesta își are domiciliul.

Art. 3. — (1) Statutul de refugiat se acordă, la cerere, și soției sau, după caz, și soțului, precum și copiilor minori,

*) Republicată în temeiul art. V din Ordonanța Guvernului nr. 43/2004 pentru modificarea și completarea Ordonanței Guvernului nr. 102/2000 privind statutul și regimul refugiaților în România, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 92 din 31 ianuarie 2004, aprobată prin Legea nr. 176/2004, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 467 din 25 mai 2004, dându-se textelor o nouă numerotare.

Ordonanța Guvernului nr. 102/2000 a fost publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 436 din 3 septembrie 2000, a fost aprobată cu modificări prin Legea nr. 323/2001, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 342 din 27 iunie 2001, și a mai fost modificată prin:

— Hotărârea Guvernului nr. 603/2001 privind majorarea sumelor pentru cazare și masă acordate solicitanților statutului de refugiat, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 363 din 5 iulie 2001, și abrogată prin Hotărârea Guvernului nr. 1.439/2002, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 935 din 20 decembrie 2002;

— Ordonanța Guvernului nr. 13/2002 pentru modificarea și completarea Ordonanței Guvernului nr. 102/2000 privind statutul și regimul refugiaților în România, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 82 din 1 februarie 2002, aprobată prin Legea nr. 264/2002, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 343 din 23 mai 2002;

— Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 76/2003 pentru modificarea art. 15 alin. (8) din Ordonanța Guvernului nr. 102/2000 privind statutul și regimul refugiaților în România, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 640 din 9 septembrie 2003, aprobată prin Legea nr. 467/2003, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 835 din 25 noiembrie 2003;

— Ordonanța Guvernului nr. 44/2004 privind integrarea socială a străinilor care au dobândit o formă de protecție în România, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 93 din 31 ianuarie 2004, aprobată cu modificări prin Legea nr. 185/2004, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 457 din 21 mai 2004, cu modificările ulterioare.

cu excepția cazurilor în care persoanele respective se află în una dintre situațiile prevăzute la art. 4.

(2) Prevederile alin. (1) se aplică numai în cazul căsătoriilor încheiate de persoana căreia i s-a recunoscut statutul de refugiat în temeiul art. 2 alin. (1) înainte de intrarea pe teritoriul României.

Art. 4. — Nu se acordă statutul de refugiat străinului care:

a) a comis o infracțiune contra păcii și omenirii ori o infracțiune la care se referă convențiile internaționale la care România este parte;

b) a comis o infracțiune gravă de drept comun în afara României înainte de a fi admis pe teritoriul acesteia ca refugiat;

c) a comis fapte care sunt contrare scopurilor și principiilor enunțate în Carta Organizației Națiunilor Unite.

Art. 5. — Protecția umanitară condiționată se poate acorda străinului care nu îndeplinește condițiile prevăzute la art. 2 alin. (1) și cu privire la care există motive serioase să se creadă că, dacă va fi returnat în țara de origine, riscă să sufere o vătămare a drepturilor sale constând în:

1. condamnarea la pedeapsa cu moartea sau executarea unei astfel de pedepse; sau

2. tortură, tratamente sau pedepse inumane ori degradante; sau

3. o amenințare serioasă, individuală, la adresa vieții sau integrității, ca urmare a violenței generalizate în situații de conflict armat intern sau internațional, dacă solicitantul face parte din populația civilă.

Art. 6. — (1) În perioade de conflicte armate, în care România nu este angajată, se poate acorda protecție umanitară temporară persoanelor care provin din zonele de conflict.

(2) Guvernul stabilește măsurile și perioada pentru care se acordă protecția prevăzută la alin. (1).

CAPITOLUL II

Procedura acordării statutului de refugiat

SECȚIUNEA 1

Procedura ordinară

Art. 7. — (1) O persoană este considerată solicitant al statutului de refugiat din momentul manifestării de voință, exprimată în scris sau oral în fața autorităților competente, din care să rezulte că aceasta solicită protecția statului român pentru unul dintre motivele prevăzute de prezenta ordonanță.

(2) Pentru acordarea statutului de refugiat în România străinul se adresează personal cu o cerere scrisă Oficiului Național pentru Refugiați din cadrul Ministerului

Administrației și Internelor sau organelor teritoriale ale Ministerului Administrației și Internelor.

(3) Cererea de acordare a statutului de refugiat se depune de îndată ce:

a) solicitantul s-a prezentat într-un punct de control pentru trecerea frontierei de stat;

b) solicitantul a intrat pe teritoriul României;

c) au survenit evenimente în țara de origine a solicitantului, care îl determină să ceară protecție, pentru străinul cu drept de ședere în România.

Art. 8. — Împotriva solicitantului statutului de refugiat nu pot fi luate măsuri de expulzare sau de returnare forțată de la frontieră ori de pe teritoriul României, atâta vreme cât nu există o dispoziție executorie de părăsire a teritoriului, cuprinsă în hotărârea de respingere a cererii sale de acordare a statutului de refugiat.

Art. 9. — (1) În cazul străinului minor care nu a împlinit vârsta de 14 ani, interesele acestuia sunt susținute de reprezentantul său legal, iar în lipsa acestuia i se numește un reprezentant legal în conformitate cu prevederile legii române.

(2) După împlinirea vârstei de 14 ani minorul poate depune cererea personal și i se poate numi un reprezentant legal în condițiile prevăzute de legea română.

(3) Până la numirea unui reprezentant legal Oficiul Național pentru Refugiați asigură minorului protecția necesară.

Art. 10. — (1) După primirea cererii de acordare a statutului de refugiat organul teritorial al Ministerului Administrației și Internelor eliberează solicitantului o adeverință provizorie, care ține loc de document temporar de identitate în România și asigură transportul gratuit până la Oficiul Național pentru Refugiați.

(2) În cazul în care cererea a fost depusă la organele teritoriale ale Ministerului Administrației și Internelor dintr-un punct de control pentru trecerea frontierei de stat, organele poliției de frontieră eliberează documentul prevăzut la alin. (1) numai după ce străinul primește permisiunea de a intra pe teritoriul României și asigură transportul gratuit până la Oficiul Național pentru Refugiați.

(3) În cazul în care cererea a fost depusă la Oficiul Național pentru Refugiați, acesta eliberează solicitantului un document temporar de identitate.

(4) Dacă solicitantul nu dispune de mijloace materiale, Oficiul Național pentru Refugiați îi poate stabili un loc de reședință și îi asigură asistența materială necesară pentru întreținere pe întreaga durată a procedurii de acordare a statutului de refugiat.

(5) Pentru motive justificate de interesul public, siguranța națională, ordinea publică, protecția sănătății și moralității publice, protecția drepturilor și libertăților altor persoane — chiar dacă străinul are mijloace materiale necesare pentru întreținere — Oficiul Național pentru Refugiați, pe toată durata procedurii de acordare a statutului de refugiat, îi poate stabili un loc de reședință și poate dispune transportarea lui cu însoțitor în acel loc, la solicitarea autorităților competente.

Art. 11. — (1) În cazul în care străinul a tranzitat anterior o țară terță sigură și i s-a oferit deja protecția în acea țară sau a avut ocazia, la frontieră ori pe teritoriul acesteia, să contacteze autoritățile pentru a obține protecție, Oficiul Național pentru Refugiați poate decide retrimiteră străinului în țara respectivă, fără analizarea pe fond a cererii sale.

(2) Oficiul Național pentru Refugiați poate analiza cererea depusă de străin chiar dacă acesta se află în situația prevăzută la alin. (1), cu acordul expres al solicitantului.

Art. 12. — Sunt considerate țări terțe sigure statele membre ale Uniunii Europene, precum și alte state stabilite prin ordin al ministrului administrației și internelor, la propunerea Oficiului Național pentru Refugiați, cu respectarea următoarelor condiții:

a) pe teritoriile lor viața sau libertatea solicitantului nu este și nu va fi amenințată, în sensul art. 33 din Convenția privind statutul refugiaților, încheiată la Geneva la 28 iulie 1951, la care România a aderat prin Legea nr. 46/1991;

b) pe teritoriile lor străinul nu riscă să fie supus torturii sau tratamentelor inumane ori degradante;

c) în țările respective străinului i se asigură protecție efectivă împotriva returnării în țara de origine, în sensul prevederilor Convenției privind statutul refugiaților, încheiată la Geneva la 28 iulie 1951, precum și în baza informărilor efectuate de Înalțul Comisariat al Națiunilor Unite pentru Refugiați cu privire la practica aplicării principiului nereturnării.

Art. 13. — (1) Intervievarea, analizarea motivelor invocate și decizia asupra cererilor sunt de competența Oficiului Național pentru Refugiați.

(2) Aceste activități sunt realizate de funcționarii Oficiului Național pentru Refugiați anume desemnați.

(3) Numirea funcționarilor se face prin ordin al ministrului administrației și internelor.

(4) În procesul decizional funcționarii prevăzuți la alin. (2) au dreptul de a consulta experți.

(5) Ministerul Afacerilor Externe furnizează periodic materiale de sinteză referitoare la situația din țările de

origine ale solicitanților statutului de refugiat, precum și răspunsuri la solicitările punctuale ale Oficiului Național pentru Refugiați, necesare în vederea soluționării cererilor de acordare a statutului de refugiat.

(6) Oficiul Național pentru Refugiați consultă Ministerul Afacerilor Externe în vederea stabilirii țărilor unde în general nu există risc serios de persecuție și țărilor terțe sigure.

Art. 14. — (1) Până la soluționarea cererii sale prin hotărâre definitivă și irevocabilă străinul care solicită acordarea statutului de refugiat are următoarele drepturi și obligații:

a) dreptul de ședere în România, până la expirarea unui termen de 15 zile de la momentul în care hotărârea de respingere pronunțată cu privire la cererea sa a devenit executorie, cu excepția cererilor respinse ca evident nefondate în urma soluționării acestora în cadrul procedurilor accelerate, caz în care dreptul de ședere încetează de îndată ce hotărârea a devenit executorie;

b) dreptul de a fi asistat sau reprezentat de un avocat și de a i se asigura, în mod gratuit, un interpret, pe întreaga durată a procedurii de acordare a statutului de refugiat;

c) dreptul de a fi consiliat și asistat de un reprezentant al organizațiilor neguvernamentale, române sau străine, în orice fază a procedurii de acordare a statutului de refugiat;

d) dreptul de a fi informat, într-o limbă pe care o cunoaște, în momentul depunerii cererii, cu privire la drepturile și obligațiile pe care le are pe parcursul procedurii de acordare a statutului de refugiat;

e) dreptul la protecția datelor personale și a oricăror alte detalii în legătură cu cererea sa;

f) dreptul de a i se elibera un document temporar de identitate;

g) dreptul la asigurarea transportului în condițiile prevăzute la art. 10 alin. (1) și (2), la asistența necesară pentru întreținere, în condițiile prevăzute la art. 10 alin. (4), precum și la asistența medicală primară și spitalicească de urgență gratuită;

h) dreptul de a fi cazat în centrele de primire și cazare, aflate în subordinea Oficiului Național pentru Refugiați, în limita locurilor disponibile, până la încetarea dreptului său de ședere, pentru solicitantul statutului de refugiat care nu dispune de mijloacele materiale necesare pentru întreținere;

i) obligația de a prezenta organelor teritoriale ale Ministerului Administrației și Internelor, în scris, cererea motivată cuprinzând datele indicate de organul la care o depune, precum și de a se supune fotografierii și amprentării;

j) obligația de a urmări stadiul procedurii și de a declara orice schimbare de reședință;

k) obligația de a preda documentul pentru trecerea frontierei, urmând să primească documentul prevăzut la art. 10 alin. (1);

l) obligația de a răspunde la solicitările organelor cu atribuții în domeniul acordării statutului de refugiat și de a furniza acestora informații complete și reale cu privire la persoană și la cererea sa;

m) obligația de a nu părăsi localitatea de reședință fără autorizarea Oficiului Național pentru Refugiați;

n) obligația de a se prezenta la examenele medicale ce îi sunt stabilite;

o) obligația de a respecta legile statului român, precum și măsurile dispuse de organele române competente în materie de refugiați.

(2) Solicitanții statutului de refugiat, care nu dispun de mijloacele materiale necesare pentru întreținere, beneficiază de hrană în limita sumei de 25.000 lei/persoană/zi, de cazare în limita sumei de 15.000 lei/persoană/zi și de alte cheltuieli, în limita sumei de 5.000 lei/persoană/zi, la cererea acestora, sume ce se asigură de la bugetul de stat prin bugetul Ministerului Administrației și Internelor.

(3) În cursul execuției bugetului de stat, în funcție de posibilitățile financiare, la o creștere a ratei inflației de cel puțin 10% față de ultima lună când s-a efectuat o actualizare a cuantumurilor de mai sus, acestea se majorează cu rata inflației, prin hotărâre a Guvernului.

(4) Dacă străinul care solicită acordarea statutului de refugiat este cazat în centrele de primire și cazare ale Ministerului Administrației și Internelor, suma prevăzută la alin. (2) referitoare la cazare nu se acordă.

(5) Sumele necesare transportului gratuit până la locul de reședință prevăzut la art. 10 alin. (1) și (2) se asigură din bugetul Ministerului Administrației și Internelor.

(6) Fondurile bănești pentru asistența medicală primară și spitalicească de urgență gratuită prevăzută la alin. (1) lit. g) se asigură de la bugetul de stat și se alocă Ministerului Administrației și Internelor.

Art. 15. — (1) În urma analizării cererii, în termen de 30 de zile de la primirea acesteia funcționarul prevăzut la art. 13 alin. (2) poate hotărî:

a) acordarea statutului de refugiat;

b) acordarea protecției umanitare condiționate;

c) respingerea cererii de acordare a statutului de refugiat.

(2) Dacă soluționarea cererii necesită o documentare suplimentară, termenul prevăzut la alin. (1) se prelungește cu cel mult 30 de zile.

(3) Admiterea sau respingerea cererii de acordare a statutului de refugiat de face prin hotărâre, care se comunică de îndată, în scris, solicitantului, prin comunicare directă de către reprezentanții Oficiului Național pentru Refugiați sau prin trimitere poștală la ultima reședință declarată a acestuia.

(4) Hotărârea de acordare a protecției umanitare condiționate cuprinde și motivele neacordării statutului de refugiat.

(5) Hotărârea de respingere a cererii de acordare a statutului de refugiat cuprinde motivele corespunzătoare pentru fiecare formă de protecție prevăzută la art. 2, 3 sau 5, precum și dispoziția de a părăsi teritoriul României în termen de 15 zile de la data la care aceasta a devenit executorie.

Art. 16. — (1) Împotriva hotărârii prevăzute la art. 15 alin. (3) se poate face plângere în termen de 10 zile de la data primirii dovezii de comunicare sau a documentului prin care se constată că solicitantul nu se mai află la ultima reședință declarată. Introducerea plângerii în termenul menționat suspendă executarea dispoziției de părăsire a teritoriului României.

(2) În cazul minorului care nu a împlinit vârsta de 14 ani, plângerea se depune de către reprezentantul său legal, iar minorul cu vârsta cuprinsă între 14 și 18 ani poate depune plângere personal sau prin reprezentantul său legal.

(3) Plângerea se soluționează de către judecătoria în a cărei rază teritorială se află structura competentă a Oficiului Național pentru Refugiați care a emis hotărârea.

(4) Plângerea se depune la Oficiul Național pentru Refugiați și va fi însoțită de copia de pe hotărârea de respingere a cererii de acordare a unei forme de protecție.

(5) Plângerea se înaintează de îndată instanței competente, care o va soluționa în termen de 30 de zile.

(6) Instanța se pronunță printr-o hotărâre motivată.

(7) Împotriva hotărârii instanței, contestatarul sau Oficiul Național pentru Refugiați poate declara recurs în termen de 5 zile de la pronunțare. Declararea recursului în termen suspendă executarea dispoziției de părăsire a teritoriului.

(8) Recursul se judecă în termen de 30 de zile de la înregistrarea sa pe rolul instanței de recurs.

(9) Hotărârile instanței de fond nerecurate în termenul legal și hotărârile pronunțate în recurs sunt irevocabile și executorii.

(10) Plângerea, precum și celelalte acte de procedură privind soluționarea acesteia sunt scutite de taxa de timbru.

Art. 17. — (1) Străinul este obligat să părăsească teritoriul României în termen de 15 zile de la data la care

dispoziția de părăsire a teritoriului, pronunțată în hotărârea de respingere a cererii sale de acordare a statutului de refugiat, a devenit executorie.

(2) În cazul în care, din motive obiective, străinul nu poate părăsi teritoriul României în termenul prevăzut la alin. (1), Ministerul Administrației și Internelor acordă acestuia dreptul de ședere în țară, în condițiile prevăzute de reglementările legale privind regimul străinilor în România.

(3) O nouă cerere de acordare a statutului de refugiat poate fi depusă numai dacă a fost pronunțată o hotărâre definitivă și irevocabilă asupra cererii anterioare și numai dacă sunt îndeplinite alternativ următoarele condiții:

a) pe parcursul procedurii de soluționare a cererii anterioare au apărut elemente noi care nu au putut fi prezentate, din motive neimputabile solicitantului, cu condiția ca aceste elemente să nu fie rezultatul unor acțiuni provocate în scopul obținerii unei forme de protecție din partea statului român. Solicitantul este obligat să facă dovada existenței noilor motive invocate și a imposibilității prezentării lor cu ocazia soluționării cererii anterioare;

b) au survenit transformări de ordin politic, social, militar sau legislativ în țara de origine, de natură a avea consecințe grave pentru solicitant.

(4) Soluționarea unei noi cereri depuse în condițiile alin. (3) se face de către funcționarul prevăzut la art. 13 alin. (2), altul decât cel care s-a pronunțat în cadrul procedurii de soluționare a cererii anterioare.

(5) Hotărârea se pronunță în termen de 5 zile, numai în baza noii cereri depuse, motivate corespunzător, și a documentației prezentate anterior de solicitant și se comunică, în scris, de îndată acestuia.

(6) Hotărârea prin care se acordă accesul la soluționarea unei noi cereri de acordare a statutului de refugiat are ca efect și anularea dispoziției de a părăsi teritoriul României, prevăzută în hotărârea anterioară, solicitantul urmând să beneficieze de drepturile prevăzute la art. 14.

(7) Împotriva hotărârii prin care a fost respinsă ca inadmisibilă o nouă cerere de acordare a statutului de refugiat se poate face plângere.

(8) Soluționarea plângerii prevăzute la alin. (7) se face potrivit prevederilor art. 16.

SECȚIUNEA a 2-a

Procedura accelerată

Art. 18. — (1) Fac obiectul procedurii accelerate:

a) cererile evident nefondate;

b) cererile persoanelor care, prin activitatea ori prin apartenența lor la o anumită grupare, prezintă un pericol

pentru siguranța națională ori pentru ordinea publică în România;

c) cererile persoanelor care provin dintr-o țară unde, în general, nu există risc serios de persecuție.

(2) De asemenea, pot face obiectul procedurii accelerate și cererile persoanelor care se află în una dintre situațiile prevăzute la art. 4.

(3) Cererile de acordare a statutului de refugiat minorilor neînsoțiți nu pot fi soluționate în procedură accelerată.

Art. 19. — (1) Cererea pentru acordarea statutului de refugiat este considerată evident nefondată dacă se constată:

a) lipsa de fundament a invocării unei temeri de persecuție în țara de origine, în condițiile art. 2 alin. (1);

b) inducerea în eroare, în mod deliberat, a organelor cu competențe în materie de refugiați ori recurgerea în mod abuziv, cu rea-credință, la procedura de acordare a statutului de refugiat.

(2) Lipsa de fundament a invocării unei temeri de persecuție în țara de origine există în următoarele cazuri:

a) solicitantul nu invocă nici o temere de persecuție în sensul art. 2 alin. (1);

b) solicitantul nu oferă date sau informații în sensul că ar fi expus unei temeri de persecuție ori relatările sale nu conțin detalii circumstanțiale sau personale;

c) cererea este evident lipsită de credibilitate, în sensul că relatarea solicitantului este incoerentă, contradictorie sau flagrant neadevărată față de situația din țara sa de origine;

d) solicitantul avea posibilitatea refugiului intern, recunoscută și de Înaltul Comisariat al Națiunilor Unite pentru Refugiați.

(3) Inducerea în eroare, în mod deliberat, a organelor cu competențe în materie de refugiați ori recurgerea abuzivă la procedura de acordare a statutului de refugiat există în toate cazurile în care solicitantul, fără a oferi o explicație plauzibilă, se află în una dintre următoarele situații:

a) a depus cererea sub o identitate falsă sau a prezentat documente false ori falsificate, susținând că sunt autentice;

b) după depunerea cererii, în mod deliberat a prezentat elemente false în legătură cu aceasta;

c) cu rea-credință a distrus, a deteriorat, a aruncat sau a înstrăinat documentul pentru trecerea frontierei sau un document relevant pentru cererea sa, fie pentru a-și stabili o identitate falsă în scopul solicitării și acordării statutului de refugiat, fie pentru a îngreuna soluționarea cererii sale;

d) în mod deliberat a ascuns faptul că a mai depus anterior o cerere pentru acordarea statutului de refugiat în

una sau mai multe țări, în special atunci când s-a folosit de o identitate falsă.

e) a depus o cerere pentru acordarea statutului de refugiat, cu scopul evident de a împiedica punerea iminentă în executare a unei măsuri dispuse de autoritățile competente, de scoatere din țară sau de expulzare, deși anterior dispunerii unei astfel de măsuri a avut posibilitatea să depună o asemenea cerere;

f) a încălcat în mod flagrant obligațiile prevăzute la art. 14;

g) a depus cererea pentru acordarea statutului de refugiat după ce anterior unei examinări, care conține garanțiile procedurale adecvate și în conformitate cu prevederile Convenției privind statutul refugiaților, încheiată la Geneva la 28 iulie 1951, i s-a respins o astfel de cerere într-o țară terță sigură.

(4) Motivele enumerate la alin. (1) nu pot să prevaleze temerii bine întemeiate de persecuție conform art. 2 alin. (1).

Art. 20. — (1) Sunt considerate țări în care în general nu există risc serios de persecuție, în sensul art. 2 alin. (1), statele membre ale Uniunii Europene, precum și alte state stabilite, la propunerea Oficiului Național pentru Refugiați, prin ordin al ministrului administrației și internelor, pe baza următoarelor criterii:

a) numărul cererilor pentru acordarea statutului de refugiat formulate de cetățenii țării respective și coeficienții de acordare a acestui statut;

b) situația respectării drepturilor fundamentale ale omului;

c) funcționarea principiilor democratice, a pluralismului politic și a alegerilor libere, precum și existența unor instituții democratice funcționale, care să asigure garantarea și respectarea drepturilor fundamentale ale omului;

d) existența unor factori de stabilitate.

(2) Pot fi luate în considerare și alte criterii de evaluare decât cele prevăzute la alin. (1).

(3) Cererea străinului care provine dintr-o țară în care în general nu există un risc de persecuție este respinsă ca evident nefondată, cu excepția cazului în care situația de fapt sau dovezile prezentate de solicitant arată existența unei temeri bine întemeiate de persecuție în sensul art. 2 alin. (1); în acest caz solicitantul primește accesul la procedura prevăzută la art. 7—17.

Art. 21. — (1) Funcționarul prevăzut la art. 13 alin. (2), după efectuarea interviului și analizarea motivelor invocate pentru acordarea statutului de refugiat, se pronunță în termen de 3 zile de la primirea cererii.

(2) În cazul în care a fost pronunțată o hotărâre de respingere a cererii ca evident nefondată sau în temeiul art. 4, termenul de depunere a plângerii este de 2 zile de la comunicare.

(3) Plângerea este de competența judecătorei în a cărei rază teritorială se află structura competentă a Oficiului Național pentru Refugiați care a emis hotărârea și suspendă executarea dispoziției de părăsire a teritoriului.

(4) Instanța soluționează plângerea în termen de 10 zile și pronunță o hotărâre motivată, prin care:

a) respinge plângerea pentru cel puțin unul dintre motivele prevăzute la art. 19 alin. (1);

b) admite plângerea și dispune ca structura competentă a Oficiului Național pentru Refugiați care a emis hotărârea să analizeze cererea în procedură ordinară.

(5) Hotărârea instanței este definitivă și irevocabilă.

SECȚIUNEA a 3-a

Procedura în cazul cererilor pentru acordarea statutului de refugiat depuse în punctele de control pentru trecerea frontierei de stat

Art. 22. — (1) Cererea depusă la organele teritoriale ale Ministerului Administrației și Internelor dintr-un punct de control pentru trecerea frontierei de stat este înaintată de îndată structurii competente a Oficiului Național pentru Refugiați, care o analizează și pronunță o hotărâre în termen de două zile de la primire.

(2) Funcționarul prevăzut la art. 13 alin. (2), după efectuarea interviului și analizarea motivelor invocate pentru acordarea statutului de refugiat, în raport cu datele privind situația din țara de origine, poate hotărî:

a) acordarea unei forme de protecție și a dreptului de a intra în România, dacă solicitantul se află în una dintre situațiile prevăzute la art. 2, 3 sau 5;

b) acordarea dreptului de a intra în România și de a avea acces la procedura ordinară de soluționare a cererii sale de acordare a statutului de refugiat, dacă cererea sa nu poate fi respinsă pentru unul dintre motivele prevăzute la art. 19 alin. (1);

c) respingerea cererii ca nefondată.

(3) Împotriva hotărârii de respingere a cererii străinului poate depune o plângere în termen de două zile de la comunicare.

(4) Plângerea se depune la structura Oficiului Național pentru Refugiați care a emis hotărârea, care o înaintează de îndată judecătorei în a cărei rază teritorială se află.

(5) Instanța soluționează plângerea în termen de 5 zile și pronunță o hotărâre motivată, prin care:

a) respinge plângerea pentru cel puțin unul dintre motivele prevăzute la art. 19 alin. (1);

b) admite plângerea, dispune ca structura competentă a Oficiului Național pentru Refugiați care a emis hotărârea să analizeze cererea în procedură ordinară și permite accesul solicitantului în teritoriu.

(6) În cazurile prevăzute la alin. (5) hotărârea instanței este irevocabilă.

Art. 23. — (1) Străinul care solicită acordarea statutului de refugiat în România rămâne în zona de tranzit din punctul de control pentru trecerea frontierei de stat până la primirea hotărârii de aprobare a intrării în România sau, după caz, până la rămânerea definitivă și executorie a hotărârii de respingere a cererii pentru acordarea statutului de refugiat, dar nu mai mult de 20 de zile de la intrarea în zona de tranzit.

(2) Prin *zonă de tranzit*, în sensul prezentei ordonanțe, se înțelege suprafața situată la frontiera de stat ori în apropierea acesteia, destinată staționării persoanelor care nu au primit aprobarea de intrare în teritoriu, mijloacelor de transport și bunurilor până la stabilirea regimului lor juridic la trecerea frontierei de stat. În cazul aeroporturilor internaționale, prin *zonă de tranzit* se înțelege suprafața situată între punctul de îmbarcare/debarcare și locul unde se efectuează controlul pentru trecerea frontierei.

(3) Solicitantul statutului de refugiat poate fi cazat în centre speciale de primire și cazare aflate în apropierea punctelor de control pentru trecerea frontierei de stat, stabilite prin ordin al ministrului administrației și internelor și având regimul juridic al zonei de tranzit.

(4) Solicitantul statutului de refugiat, cazat în centrele prevăzute la alin. (3), beneficiază gratuit de masă în natură, în următoarele condiții:

a) în limita a 3.645 calorii pentru solicitantul statutului de refugiat, major ori minor în vârstă de peste un an;

b) în limita a 4.505 calorii pentru solicitanta statutului de refugiat, însărcinată între lunile a V-a și a IX-a inclusiv sau care a născut și nu alăptează copilul, pentru o perioadă de 12 luni de la naștere;

c) în limita a 4.800 calorii pentru solicitanta statutului de refugiat care a născut și alăptează copilul în vârstă de până la un an;

d) în limita a 1.190 calorii pentru fiecare copil în vârstă de 0—6 luni care se află împreună cu unul sau cu ambii părinți solicitanți ai statutului de refugiat;

e) în limita a 1.650 calorii pentru fiecare copil în vârstă de 6—12 luni care se află împreună cu unul sau cu ambii părinți solicitanți ai statutului de refugiat.

(5) Persoanelor prevăzute la alin. (4) nu li se aplică dispozițiile art. 14 alin. (2) referitoare la sumele convenite pentru masă.

(6) După expirarea termenului prevăzut la alin. (1), dacă cererea nu este soluționată printr-o hotărâre definitivă și executorie, străinului i se permite intrarea în țară.

(7) Pe perioada în care se află în punctul de control pentru trecerea frontierei de stat, solicitantul statutului de refugiat are dreptul la asistență juridico-socială și la ajutoare umanitare din partea organizațiilor neguvernamentale cu atribuții în materie de refugiați, precum și din partea reprezentanței din România a Întotului Comisariat al Națiunilor Unite pentru Refugiați și, de asemenea, are drepturile și obligațiile prevăzute la art. 14, cu excepția celor care intră în contradicție cu prevederile acestei proceduri.

CAPITOLUL III

Drepturile și obligațiile refugiaților și ale persoanelor care au dobândit o formă de protecție

Art. 24. — (1) Acordarea statutului de refugiat sau a unei alte forme de protecție conferă beneficiarului următoarele drepturi:

a) să rămână pe teritoriul României și să obțină documentele corespunzătoare pentru dovedirea identității și pentru trecerea frontierei de stat. Au dreptul la document pentru trecerea frontierei de stat numai refugiații și persoanele cărora li s-a acordat protecție umanitară condiționată;

b) să își aleagă locul de reședință și să circule liber, în condițiile stabilite de lege pentru străin;

c) să fie angajat de persoane fizice sau juridice, să exercite activități nesalarizate, să exercite profesii libere, să efectueze acte și fapte de comerț, precum și alte acte juridice, în condițiile legii;

d) să își transfere bunurile pe care le-a introdus în România pe teritoriul unei alte țări, în vederea reinstalării;

e) să beneficieze de tratamentul cel mai favorabil de lege pentru cetățenii străini, în ceea ce privește dobândirea proprietăților mobiliare și imobiliare;

f) să beneficieze de protecția proprietății intelectuale în condițiile stabilite de lege;

g) să beneficieze de asigurări sociale, ajutor social și asigurări sociale de sănătate, în condițiile legii;

h) acces la toate formele de învățământ, în condițiile legii;

i) să beneficieze de un tratament egal cu cel acordat cetățenilor români în ceea ce privește libertatea de a

practica propriei religii și de instruire religioasă a copiilor săi;

j) să beneficieze de dreptul la protecție a datelor personale și a oricăror alte detalii în legătură cu cazul său;

k) să beneficieze de dreptul la asociere în ceea ce privește asociațiile cu scop apolitic și nelucrative și sindicatele profesionale, în condițiile prevăzute de lege pentru străin;

l) să aibă acces liber la instanțele de judecată și la asistența administrativă;

m) să nu fie expulzat sau returnat, cu excepția cazurilor impuse de rațiuni de siguranță națională sau de ordine publică, iar atunci când se dispun aceste măsuri, cel în cauză să nu poată fi trimis în teritoriile unde viața sau libertatea i-ar fi amenințată, pe motive de rasă, religie, naționalitate, apartenență la un anumit grup social sau opinii politice;

n) să primească, la cerere, în limitele disponibilităților financiare ale statului, un ajutor rambursabil stabilit la nivelul unui salariu minim brut pe țară, pentru o perioadă de maximum 6 luni, dacă, din motive obiective, este lipsit de mijloacele de existență necesare. Pentru motive bine întemeiate acest ajutor poate fi prelungit pentru încă o perioadă de cel mult 3 luni.

(2) Minorii neînsoțiți care nu au împlinit vârsta de 18 ani beneficiază de aceeași protecție oferită, în condițiile legii, minorilor români aflați în dificultate.

(3) Fondurile bănești necesare în vederea acordării ajutorului rambursabil prevăzut la alin. (1) lit. n) sunt asigurate din bugetul Ministerului Muncii, Solidarității Sociale și Familiei.

Art. 25. — Beneficiarul uneia dintre formele de protecție prevăzute la art. 2, 3 sau 5 are următoarele obligații:

a) să respecte Constituția României, legile și celelalte acte normative emise de autoritățile române;

b) să aibă o conduită corectă și civilizată, să respecte măsurile stabilite de organele române competente în materie de refugiați și să răspundă la solicitările acestora;

c) să evite provocarea oricăror stări conflictuale sau incidente cu populația ori comiterea unor fapte ce pot intra sub incidența legii penale;

d) să se supună regulilor privind regimul juridic al străinilor, în măsura în care legea nu dispune altfel.

Art. 26. — (1) Persoana care a dobândit o formă de protecție are obligația să ramburseze ajutorul primit potrivit art. 24 alin. (1) lit. n), dacă a realizat venituri care permit acest lucru, fără a fi afectată întreținerea sa și a familiei sale.

(2) Sumele rambursate se fac venit la bugetul de stat.

CAPITOLUL IV

Încetarea, retragerea sau anularea unei forme de protecție

Art. 27. — (1) Forma de protecție acordată în temeiul art. 2, 3 sau 5 încetează atunci când beneficiarul ei:

a) s-a repus în mod voluntar sub protecția țării a cărei cetățenie o are; sau

b) după ce și-a pierdut cetățenia, a redobândit-o în mod voluntar; sau

c) a dobândit o nouă cetățenie și se bucură de protecția statului a cărei cetățenie a dobândit-o; sau

d) s-a restabilit în mod voluntar în țara pe care a părăsit-o ori în afara căreia a stat ca urmare a motivelor pentru care a obținut forma de protecție; sau

e) nu mai poate continua să refuze protecția țării a cărei cetățenie o are datorită faptului că împrejurările în urma cărora a dobândit una dintre formele de protecție prevăzute la art. 2, 3 sau 5 au încetat să existe și nu poate invoca, pentru a motiva acest refuz, motive imperioase ce se referă la persecuții anterioare;

f) fiind o persoană fără cetățenie, este în măsură să se întoarcă în țara în care avea reședința obișnuită, nemaexistând împrejurările în urma cărora a dobândit una dintre formele de protecție prevăzute la art. 2, 3 sau 5.

(2) Prevederile alin. (1) lit. e) nu se aplică persoanei căreia i s-a acordat una dintre formele de protecție prevăzute la art. 2, 3 sau 5 și care, din motive imperioase ce se referă la persecuții anterioare, refuză protecția țării a cărei cetățenie o are.

(3) Prevederile alin. (1) lit. f) nu se aplică persoanei căreia i s-a acordat una dintre formele de protecție prevăzute la art. 2, 3 sau 5 și care, din motive imperioase ce se referă la persecuții anterioare, refuză să se întoarcă în țara în care în mod obișnuit își avea reședința.

Art. 28. — (1) Forma de protecție acordată se anulează în următoarele situații:

a) acordarea ei s-a făcut în baza unor declarații false sau a fost obținută de solicitant în mod fraudulos și nu există alte motive care să conducă la menținerea formei de protecție acordate sau la acordarea unei alte forme de protecție;

b) după acordarea formei de protecție s-a descoperit că străinul se află în una dintre situațiile prevăzute la art. 4.

(2) Prevederile alin. (1) lit. b) se aplică numai în cazul străinului care a obținut statutul de refugiat.

Art. 29. — (1) Funcționarul prevăzut la art. 13 alin. (2), din oficiu sau la propunerea uneia dintre instituțiile cu atribuții în domeniul securității naționale sau al ordinii

publice, constată încetarea sau dispune anularea formei de protecție prin hotărâre motivată.

(2) Constatatarea încetării sau dispunerea anulării formei de protecție nu produce efecte cu privire la membrii de familie ai persoanei cu privire la care a fost emisă hotărârea prevăzută la alin. (1).

(3) În funcție de motivele care au stat la baza pronunțării hotărârii de încetare sau anulare a formei de protecție, funcționarul prevăzut la art. 13 alin. (2) poate dispune, după caz, părăsirea teritoriului.

(4) Împotriva hotărârilor prevăzute la alin. (1) străinul poate face plângere în condițiile prevăzute de prezenta ordonanță, după caz, în procedură ordinară sau în procedură accelerată.

Art. 30. — Dacă rămâne în continuare pe teritoriul României, persoana căreia i s-a retras ori i s-a anulat forma de protecție acordată se supune prevederilor legale privind regimul juridic al străinilor în România.

CAPITOLUL V

Oficiul Național pentru Refugiați

Art. 31. — (1) Autoritatea centrală responsabilă de implementarea politicilor României în domeniul refugiaților, precum și de aplicarea dispozițiilor prezentei ordonanțe este Oficiul Național pentru Refugiați din cadrul Ministerului Administrației și Internelor, care:

- a) are în componență structuri centrale și teritoriale;
- b) beneficiază de fonduri bugetare proprii, șeful său având calitatea de ordonator de credite;
- c) poate utiliza fonduri bănești sau bunuri materiale provenite din donații și sponsorizări ori obținute în baza unor acorduri interne sau internaționale;
- d) are personalitate juridică și sediul în municipiul București;
- e) este parte în procesele care au ca obiect cereri de acordare a unei forme de protecție potrivit procedurilor prevăzute de prezenta ordonanță.

(2) Pentru aplicarea dispozițiilor prezentei ordonanțe se vor înființa, prin ordin al ministrului administrației și internelor, în subordinea Oficiului Național pentru Refugiați, centre de primire și cazare a persoanelor solicitante ale statutului de refugiat și a refugiaților.

(3) Sumele necesare în vederea acoperirii cheltuielilor ocazionate de înființarea, funcționarea și întreținerea centrelor de primire și cazare se suportă din bugetul Ministerului Administrației și Internelor, în funcție de costurile efective, în limita fondurilor alocate cu această destinație de la bugetul de stat.

Art. 32. — Eliberarea documentelor prevăzute la art. 14 lit. f) și a celor prevăzute la art. 24 alin. (1) lit. a) este de competența Oficiului Național pentru Refugiați.

Art. 33. — Organizarea, funcționarea și atribuțiile Oficiului Național pentru Refugiați se vor stabili prin regulament aprobat prin hotărâre a Guvernului, în termen de 60 de zile de la data publicării prezentului act normativ în Monitorul Oficial al României, Partea I.

CAPITOLUL VI

Dispoziții finale și tranzitorii

Art. 34. — (1) Dispozițiile prezentei ordonanțe se aplică fără discriminare pe motive de rasă, religie, țară de origine, cetățenie, handicap.

(2) Solicitanților statutului de refugiat nu li se aplică sancțiuni penale pentru motivul intrării sau șederii ilegale pe teritoriul României.

Art. 35. — Cererilor de acordare a statutului de refugiat sau a unei forme de protecție în temeiul art. 2, 3 sau 5, depuse înainte de intrarea în vigoare a prezentei ordonanțe, li se aplică în continuare dispozițiile Legii nr. 15/1996 privind statutul și regimul refugiaților în România, cu modificările ulterioare.

Art. 36. — (1) Statutul personal al străinului care a dobândit o formă de protecție în temeiul dispozițiilor prezentei ordonanțe este reglementat de legea țării de origine.

(2) Drepturile care decurg din statutul personal, dobândite anterior de străinul căruia i-a fost acordată o formă de protecție în temeiul dispozițiilor prezentei ordonanțe, sunt recunoscute de statul român, în condițiile legii.

Art. 37. — Ministerul Administrației și Internelor poate aproba refugiatului, în timpul șederii sale pe teritoriul României, în funcție de gradul integrării sale în societate, stabilirea domiciliului în țară, în condițiile reglementărilor legale privind regimul străinilor în România.

Art. 38. — Ministerul Administrației și Internelor, prin intermediul Oficiului Național pentru Refugiați, împreună cu Ministerul Muncii, Solidarității Sociale și Familiei și cu celelalte instituții publice competente, inițiază și derulează, în condițiile legii, programe pentru integrarea socială a străinilor care au dobândit una dintre formele de protecție prevăzute la art. 1 lit. a) și b).

Art. 39. — Prezenta ordonanță intră în vigoare în termen de 60 de zile de la data publicării ei în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Art. 40. — În vederea aplicării prezentei ordonanțe Ministerul Administrației și Internelor va elabora norme

metodologice, care vor fi aprobate prin hotărâre a Guvernului*), în termen de 60 de zile de la data publicării prezentului act normativ în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Art. 41. — La data intrării în vigoare a prezentei ordonanțe se abrogă Legea nr. 15/1996 privind statutul și regimul refugiaților în România, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 69 din 5 aprilie 1996; Hotărârea Guvernului nr. 1.182/1996 pentru aplicarea Legii nr. 15/1996 privind statutul și regimul refugiaților în

România, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 307 din 26 noiembrie 1996; Hotărârea Guvernului nr. 322/2000, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 179 din 25 aprilie 2000; art. 7 și 8 din Hotărârea Guvernului nr. 417/1991 privind constituirea Comitetului Român pentru Probleme de Migrări, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 248 din 31 octombrie 1995, cu modificările ulterioare, precum și orice alte dispoziții contrare.

NOTĂ:

Reproducem mai jos prevederile art. IV din Ordonanța Guvernului nr. 43/2004 pentru modificarea și completarea Ordonanței Guvernului nr. 102/2000 privind statutul și regimul refugiaților în România, aprobată prin Legea nr. 176/2004, care nu sunt încorporate în textul republicat al Ordonanței Guvernului nr. 102/2000:

„Art. IV. — Cererile depuse anterior intrării în vigoare a prezentei ordonanțe se soluționează potrivit prevederilor în vigoare la data depunerii acestora.“

(Conform art. II din Ordonanța Guvernului nr. 43/2004, aceasta a intrat în vigoare la 60 de zile de la data publicării în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 92 din 31 ianuarie 2004).

*) A se vedea Hotărârea Guvernului nr. 622/2001 pentru aprobarea Normelor metodologice de aplicare a Ordonanței Guvernului nr. 102/2000 privind statutul și regimul refugiaților în România, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 396 din 18 iulie 2001, cu modificările și completările ulterioare.

P R E Ț U R I L E
publicațiilor legislative pentru anul 2005
— pe suport tradițional —

Nr. crt.	Denumirea publicației	Valoarea abonamentului anual	Valoarea abonamentului trimestrial — lei —			
		— lei —	Trim. I	Trim. II	Trim. III	Trim. IV
1.	Monitorul Oficial, Partea I, în limba română	12.340.000	3.085.000	3.085.000	3.085.000	3.085.000
2.	Monitorul Oficial, Partea I, în limba română, numere bis*)	2.135.000	—	—	—	—
3.	Monitorul Oficial, Partea I, în limba maghiară	9.480.000	2.370.000	2.370.000	2.370.000	2.370.000
4.	Monitorul Oficial, Partea a II-a	15.000.000	3.750.000	3.750.000	3.750.000	3.750.000
5.	Monitorul Oficial, Partea a III-a	3.040.000	760.000	760.000	760.000	760.000
6.	Monitorul Oficial, Partea a IV-a	12.820.000	3.205.000	3.205.000	3.205.000	3.205.000
7.	Monitorul Oficial, Partea a VI-a	11.820.000	2.955.000	2.955.000	2.955.000	2.955.000
8.	Colecția Legislația României	3.130.000	782.500	782.500	782.500	782.500
9.	Colecția de hotărâri ale Guvernului și alte acte normative	5.190.000	1.297.500	1.297.500	1.297.500	1.297.500
10.	Repertoriul actelor normative	800.000	—	—	—	—
11.	Decizii ale Curții Constituționale	565.000	—	—	—	—
12.	Ediții trilingve	3.000.000	—	—	—	—

*) Cu excepția numerelor bis în care se publică acte cu un volum extins și care interesează doar un număr restrâns de utilizatori.

Toate publicațiile Regiei Autonome „Monitorul Oficial“ sunt purtătoare de T.V.A. în cotă de 9%, aceasta fiind inclusă în prețul de abonament.

Pentru siguranța clienților, abonamentele la publicațiile Regiei Autonome „Monitorul Oficial“ se pot efectua prin următorii difuzori:

- ◆ COMPANIA NAȚIONALĂ „POȘTA ROMÂNĂ“ — S.A. — prin oficiile sale poștale
- ◆ RODIPET — S.A. — prin toate filialele
- ◆ INTERPRESS SPORT — S.R.L. — București, str. Hristo Botev nr. 6 (telefon/fax: 313.85.07; 313.85.08; 313.85.09)
- ◆ PRESS EXPRES — S.R.L. — Otopeni, str. Flori de Câmp nr. 9 (telefon/fax: 221.05.37; 0745.133.712)
- ◆ M.T. PRESS IMPEX — S.R.L. — București, bd. Basarabia nr. 256 (telefon/fax: 255.48.15; 255.48.16)
- ◆ INFO EUROTRADING — S.A. — București, Splaiul Independenței nr. 202A (telefon/fax: 212.73.54)
- ◆ ACTA LEGIS — S.R.L. — București, str. Banul Udrea nr. 10, (telefon/fax: 411.91.79)
- ◆ CURIER PRESS — S.A. — Brașov, str. Traian Grozăvescu nr. 7 (telefon/fax: 0268/47.05.96)
- ◆ MIMPEX — S.R.L. — Hunedoara, str. Ion Creangă nr. 2, bl. 2, ap. 1 (telefon/fax: 0254/71.92.43)
- ◆ CALLIOPE — S.R.L. — Ploiești, str. Candiano Popescu nr. 36 (telefon/fax: 0244/51.40.52, 0244/51.48.01)
- ◆ ASTOR-MED — S.R.L. — Iași, str. Sucidava nr. 2, bl. U2, sc. C, ap. 2 (telefon/fax: 0232/27.91.76, 0232/25.84.27)
- ◆ ART ADVERTISING — S.R.L. — Râmnicu Vâlcea, str. Regina Maria nr. 7, bl. C1, sc. C, mezanin II (tel. 0250/73.54.75, 0744.50.90.99)
- ◆ ZIRKON MEDIA — S.R.L. — București, str. Călin Ottoi nr. 29 (tel. 250.52.77, 250.22.94, fax 250.56.30)

EDITOR: PARLAMENTUL ROMÂNIEI — CAMERA DEPUTAȚILOR

Regia Autonomă „Monitorul Oficial“, Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București,
 IBAN: RO75RNCB510100000120001 Banca Comercială Română — S.A. — Sucursala „Unirea“ București
 și IBAN: RO12TREZ7005069XXX000531 Direcția de Trezorerie și Contabilitate Publică a Municipiului București
 (alocat numai persoanelor juridice bugetare)
 Tel. 224.09.71/150, fax 225.00.43, E-mail: marketing@ramo.ro, Internet: www.monitoruloficial.ro
 Adresa pentru publicitate: Centrul pentru relații cu publicul, București, șos. Panduri nr. 1,
 bloc P33, parter, sectorul 5, tel. 411.58.33 și 410.47.30, tel./fax 410.77.36 și 410.47.23
 Tiparul: Regia Autonomă „Monitorul Oficial“